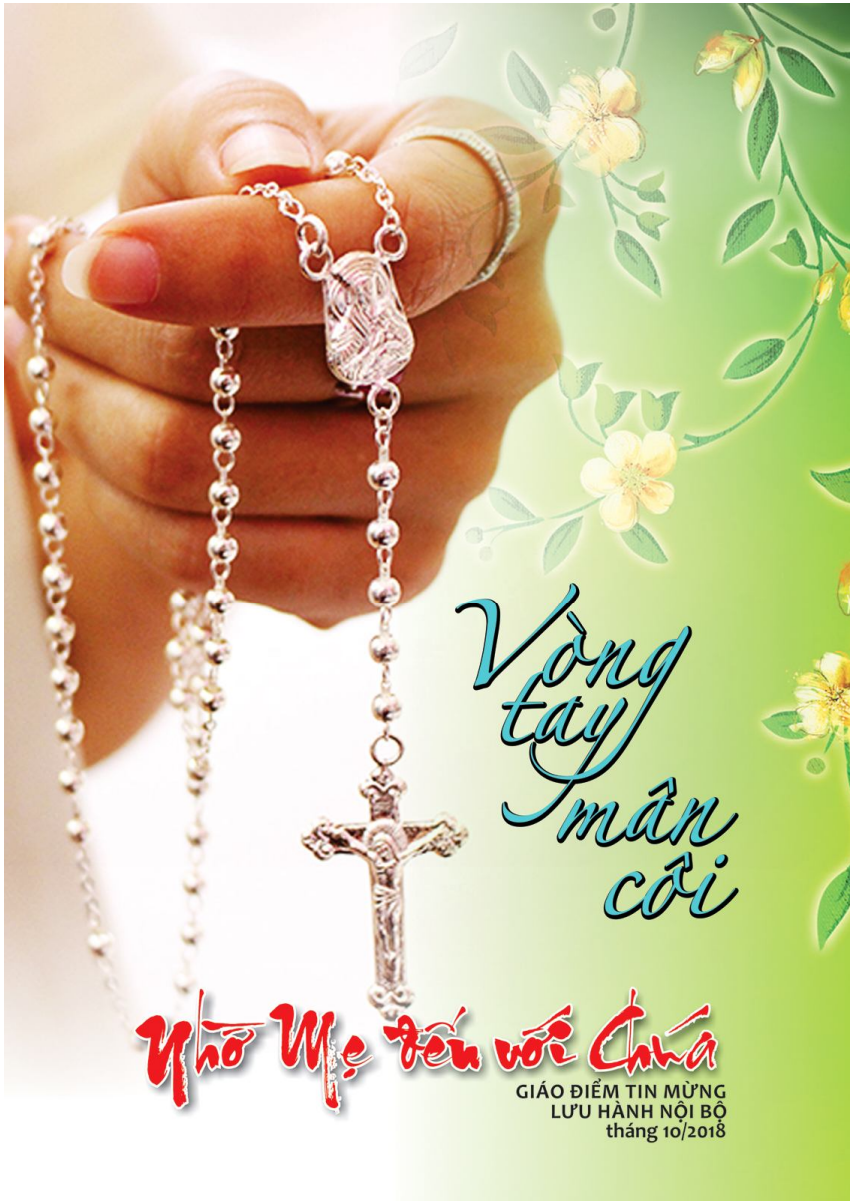

*Lễ Thánh Teresa Hải Đồng Giêsu 1-10

**Con Đường Nhỏ Bé
của Têrêsa Hải Đồng Giêsu**
(Lm. Giuse Trần Đình Long)

Thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu (1873-1897), “bông hoa nhỏ bé”, như nhiều người vẫn gọi chị thánh, chắc hẳn được biết đến nhiều nhất nhờ **“con đường nhỏ bé”**, hoặc giáo thuyết về “con đường thơ ấu thiêng liêng” của chị.

Têrêsa là con gái út trong số 9 người con, chào đời trong một gia đình cha mẹ công giáo đạo đức, ở thị trấn Alençon, miền Normandy. Chị gia nhập đan viện Camêlô tại Lisieux năm 15 tuổi, và qua đời tại đó vì căn bệnh lao năm 24 tuổi. Suốt 9 năm tại đan viện Camêlô, chị đã sống một cuộc đời âm thầm lặng lẽ, bén rễ trong đức tin sâu xa,

tuy nhiên, chị vẫn đắm chìm trong nỗi đau khổ và rối loạn nội tâm không thể chịu đựng nổi. Chị đã hoàn toàn tự hiến cho Thiên Chúa khi liên kết bản thân với những nỗi đau khổ của Đức Kitô, và trước khi qua đời, chị cho biết rằng chị mong muốn trải qua cuộc sống của mình trên thiên đàng, bằng cách làm những việc tốt đẹp nơi trần thế.

Danh tiếng sự thánh thiện của Têrêsa nở rộ sau khi chị qua đời, và chị sớm được coi như một người bạn thân của Thiên Chúa, rất có thể giá trong lời nguyện chuyển cầu. Chị được Đức Giáo Hoàng Piô XI phong thánh ngày 17-05-1925, và được Đức Giáo Hoàng Gioan

Phaolô II phong làm Tiến Sĩ Giáo Hội ngày 19-10-1997.

“Con đường thơ ấu thiêng liêng”, và khẳng định vị trí của chị, với tư cách là một bậc thầy thiêng liêng vĩ đại đối với thiên niên kỷ III.

• **Têrêsa và Con Đường Thơ Ấu Thiêng Liêng**

“Con đường nhỏ bé” của thánh nữ Têrêsa có thể được tóm tắt trong ba nguyên tắc: (1) Chúng ta phải hoàn toàn nhận ra sự khó nghèo, bất lực của mình về mặt thiêng liêng và chấp nhận tình trạng này. (2) Chúng ta phải kêu cầu đến Thiên Chúa với niềm tín thác tuyệt đối, để Người có thể thực hiện nơi chúng ta những điều ta không thể làm bằng sức riêng mình, vì Thiên Chúa là Cha chúng ta; Người là tình yêu thương xót vô biên. (3) Chúng ta phải tin tưởng vào tình yêu và chăm chú thực hành tình yêu.

Những nguyên tắc này bắt nguồn từ sứ điệp Tin Mừng của Đức Giêsu về việc trở nên như một trẻ thơ, hầu

đi vào vương quốc của Thiên Chúa. Chính Têrêsa nói rằng chị chọn *“con đường nhỏ bé tới thiên đàng, rất thẳng và trực tiếp, một con đường hoàn toàn mới”*. Trong tâm trí Têrêsa, việc nên thánh không phải là điều gì khó đạt tới, nhưng là một quà tặng của ân huệ Thiên Chúa, được phân phối rộng rãi và luôn cung cấp dồi dào. Toàn bộ điều cần thiết là chúng ta sống như trẻ thơ, chấp nhận không có khả năng tự mình đạt tới sự thánh thiện, và khiêm tốn mở lòng ra cậy trông ơn trợ giúp của Thiên Chúa.

Thánh nữ Têrêsa sử dụng hình ảnh chiếc cầu thang máy, như là con đường để chuyển tải ý thức về sự mới mẻ trong sứ điệp thiêng liêng của mình: *“Hiện nay, chúng ta sống trong một thời đại của những phát minh, và những người giàu có không còn phải khó nhọc leo cầu thang nữa; họ sử dụng thang máy. Đây là điều mà tôi tìm được, một cầu thang máy đưa tôi lên thẳng đến Đức*

Giêsu, vì tôi quá nhỏ bé để leo lên cầu thang dốc đứng của sự trọn lành. Vì thế, tôi tìm kiếm trong Kinh Thánh gợi ý nào đó đối với lối sống mong ước của mình, cho đến khi tôi bắt gặp những lời này từ môi miệng của sự khôn ngoan vĩnh cửu: “Bất cứ ai bé nhỏ, hãy đến với Ta ...” và tôi thưa ‘Lạy Chúa Giêsu của con, cánh tay Chúa chính là thang máy sẽ đưa con lên tới thiên đàng’ ”.

Những lời trên cho thấy rõ linh đạo của thánh nữ Têrêsa luôn tập trung vào Đức Kitô. Một mình Người là “*đường, sự thật và sự sống*”. Chỉ Đức Kitô mới có thể đưa chúng ta vào sự hiện diện của Cha trên trời, bằng cách nâng chúng ta lên tới nhân tính vinh quang của Người. Đức Kitô đi vào thế giới và trở thành một người trong chúng ta vì một mục đích duy nhất: Cảm thông với chúng ta theo cách thức rất cá nhân và thân mật. Chị thánh đáp lại tình yêu của Đức Giêsu dành cho mình bằng cách cố gắng luôn luôn

sống cuộc đời mình trong, với, và thông qua Đức Giêsu. Đối với chị, việc nên thánh không gì hơn là sống cuộc đời mình trong sự kết hiệp mật thiết với Đức Giêsu: “*Nếu bạn muốn trở thành một vị thánh, hãy bạn tâm đến một ‘điều cần thiết’, nghĩa là: trong khi bạn tận tụy hiến thân cho những công việc bên ngoài, thì mục đích của bạn thật đơn giản: Làm vui lòng Đức Giêsu, hầu liên kết mật thiết hơn với Người*”.

Khi được yêu cầu viết những điều chị ghi nhớ nhất về thời thơ ấu của mình, thì thánh nữ Têrêsa nói rằng chị vui mừng viết về câu chuyện “***bông hoa nhỏ được Đức Giêsu hái để làm cho mọi người biết về các ân huệ mà Chúa đã ban cho chị***”. Trong tâm trí chị thánh, Đức Giêsu là nguồn các ân huệ mà chị đã nhận được trong cuộc đời, và chị đã chịu ơn Người nhiều nhất. Theo thời gian, chính Đức Giêsu mặc khải cho chị những nguyên lý chủ yếu về “con đường

nhỏ bé”. Giáo thuyết thiêng liêng này liên kết chặt chẽ với tình yêu đặc biệt chị dành cho Hải Đồng Giêsu, một lòng yêu mến thiết tha. Đối với chị thánh, việc bước đi trên con đường thánh thiện chỉ đơn giản là chăm chú nhìn Đức Giêsu, và luôn luôn dán đôi mắt mình vào Người.

Khi chiêm ngắm thánh nhan Đức Kitô bằng cách này, dần dần, chúng ta trở nên quen với lối suy nghĩ, và cách hành động của Người. Một thời gian ngắn trước khi qua đời, Têrêsa đã viết cho chị Céline: *“Đức Giêsu ở trong ngọn lửa tình yêu dành cho chúng ta. Hãy ngắm khuôn mặt đáng tôn thờ của Người! Hãy nhìn vào đôi mắt nhìn xuống và không còn sức sống đó! Hãy nhìn vào những vết thương của Người! Hãy ngắm Đức Giêsu qua khuôn mặt của Người. Ở đó, chị sẽ nhận thấy Người yêu thương chúng ta biết bao!”*

Đối với Têrêsa, việc ngắm nhìn khuôn mặt Đức Kitô giúp chúng ta cảm nhận

được sự khiêm tốn sâu thẳm của Người. Khuôn mặt bị biến dạng của Đấng Cứu Độ là một khuôn mặt ẩn giấu, bị những kẻ giàu có và quyền lực quên lãng. Ngắm nhìn khuôn mặt Đức Kitô khiến cho Têrêsa mong ước được chia sẻ những nỗi đau khổ với Chúa, và được ẩn mình trong Người: *“Giá mà giống như khuôn mặt Đức Giêsu, khuôn mặt của tôi có thể ẩn giấu khỏi tất cả mọi người, sao cho không ai trên trái đất có thể nhận thấy tôi! Tôi khao khát chịu đau khổ và bị khinh miệt”*.

Thay Lời Kết

Khi thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu được tôn phong là tiến sĩ giáo hội, thì chị được chính thức nhìn nhận như người có linh đạo mang giá trị vĩnh cửu đối với các tín hữu thuộc mọi thời đại. Với tư cách là một tiến sĩ giáo hội trẻ nhất, linh đạo của chị thánh có ý nghĩa đặc biệt đối với các tín hữu ngày nay. Giống như chị, nhiều

người vẫn đang vật lộn với những nỗi khắc khoải lo lắng sâu xa trong tâm hồn, đôi khi tiếp giáp với bờ vực của nỗi tuyệt vọng. Chị vẫn đứng vững đó như một nhân chứng với sức mạnh của đức tin đơn sơ, như trẻ thơ, giữa những thế lực tối tăm xấu xa. Vì lý do này, chị thánh được nhiều người chào đón như một tiền sĩ của thiên niên kỷ mới.

“Con đường thơ ấu thiêng liêng” của thánh nữ Têrêsa thật phù hợp cách sắc bén với độ nhạy cảm của thời đại hiện nay. Mặc dù khi chị thánh qua đời, chị còn thiếu vài năm là bắt đầu thế kỷ XX, nhưng linh đạo của chị báo trước nhiều cuộc đấu tranh dữ dội về mặt thiêng liêng mà các tín hữu sẽ đương đầu trong thế kỷ này, sau cái chết của chị và cả sau đó nữa. Trong những năm đầu thiên niên kỷ mới, sứ điệp của chị thánh về sự lệ thuộc hoàn toàn và trọn vẹn vào Thiên Chúa vẫn tiếp tục tấu lên cung đàn, ngân vang nơi tất cả những ai tìm kiếm

Thiên Chúa với tâm hồn chân thành.

Nếu có một giây phút nào trong ngày, khi thánh nữ Têrêsa tin rằng mình thực sự được ở trong trái tim Đức Kitô, thì chỉ sau khi chị đã rước lễ. Lúc đó, Chúa cư ngụ trong chị về mặt thể lý, và chiếu tỏa nhiều ân huệ trên chị. Đáp lại, chị mở lòng ra với Người và chia sẻ trong sự kết hiệp sâu xa nhất và thân mật nhất. Một sự kết hiệp sẽ nối kết toàn bộ những trải nghiệm của con người, từ tâm trạng bị bỏ rơi và gần như hoàn toàn cô độc, đến với tầm cao của niềm vui sâu xa.

Trong suốt cuộc đời Têrêsa, chị thánh được biến đổi nội tâm, thành một môn đệ đích thực của Đức Kitô, thành người vui mừng vác thập giá mình hằng ngày và đi theo Người, bất cứ nơi nào thập giá có thể dẫn dắt. Khi nhìn dưới ánh sáng này, thì ***“con đường nhỏ bé”*** của chị thánh liên kết chặt chẽ với ***“con đường của Đức Kitô”***.

*Lễ Kính Đức Mẹ Mân Côi 7-10

THIÊN ĐÀNG TRONG TAY

Xin mời gọi mọi người cùng hiệp thông với Mẹ Maria cảm tạ Thiên Chúa và xin Mẹ che chở, gìn giữ mọi người chúng ta, cho chúng ta chắc chắn được về bên Chúa và Mẹ nhờ Kinh Mân Côi . Xin mời tất cả mọi người chúng ta hãy cùng nhau đọc Kinh Mân Côi mỗi ngày để dâng Mẹ nhé !

Tại sao lại đọc Kinh Mân Côi ?

1. Vì Kinh Mân Côi là **LỜI MỜI GỌI** của Mẹ và Chúa
2. Vì Kinh Mân Côi là **LỜI KINH THÁNH RÚT GỌN**
3. Vì Kinh Mân Côi là tóm lược **CUỘC ĐỜI CHÚA VÀ MẸ**
4. Vì Kinh Mân Côi là **CHÌA KHÓA** chắc chắn vào được Thiên Đàng
5. Vì Kinh Mân Côi **PHÁ HỦY HỎA NGỤC**
6. Vì Kinh Mân Côi là cách để **CỨU NGƯỜI TỘI LỖI** mau về cùng Chúa và Mẹ
7. Vì Kinh Mân Côi là cách **CỨU CÁC LINH HỒN** nơi luyện ngục

8. Vì Kinh Mân Côi giúp **CỨU CẢ THẾ GIỚI** khỏi loạn lạc

9. Vì Kinh Mân Côi là **QUỸ TIẾT KIỆM** của chúng ta trên nước trời

10. Vì Kinh Mân Côi ban cho ta **MỌI ƠN TA CẦN**

11. Vì Kinh Mân Côi là **MÓN QUÀ QUÝ NHẤT** mà Mẹ Maria yêu thích

12. Vì Kinh Mân Côi là **LỜI CA TỤNG ĐẸP NHẤT** dâng lên Chúa và Mẹ

13. Vì Kinh Mân Côi là **LỜI CẢM TẠ** ý nghĩa nhất

14. Vì Kinh Mân Côi là **LỜI DẠY BẢO** của Chúa và của Mẹ qua kinh Lạy Cha và Kinh Kính Mừng

15. Vì Kinh Mân Côi là **MÓN QUÀ** Mẹ trao ban cho đoàn con cái

Và còn vô số điều khác nữa...

Hãy đọc Kinh Mân Côi để chắc chắn có được Thiên Đàng, Mẹ hứa: *“sẽ không ai vào hỏa ngục nếu đọc Kinh Mân Côi tâm tình mỗi ngày”*. Thật hạnh phúc biết bao! Khi biết rằng Thiên Đàng có trong tay.

Thần lực Kinh Mân Côi là vô biên, Mẹ nói: *“Một nhóm cầu nguyện Kinh Mân Côi khoảng 100 người thì có thể cứu lấy cả một đất nước”*. Một lần Thánh Đaminh trừ quỷ, ma quỷ cho Ngài biết: *“Kinh Mân Côi được đọc lên như cái búa đập vào đầu nó. Nếu tất cả con cái Chúa biết đọc Kinh Mân Côi bằng tâm tình thì hỏa ngục sẽ sụp đổ”*. Vậy, ngay cả ma quỷ còn thừa nhận thần lực Kinh Mân Côi, còn ta là con cái Chúa và Mẹ mà lại không thừa nhận, sao thể ?

Mẹ Maria đã cho chúng ta món quà tuyệt vời ấy, sao ta lại không biết chớp lấy ? Mẹ đã mời gọi tất cả con cái đọc Kinh Mân Côi ở Fatima 1917, sao ta không làm ?

Ta không làm chẳng khác nào không yêu mến Mẹ và Chúa, chẳng khác nào ta không vâng lời Mẹ, chẳng khác nào ta gạt bỏ lời Mẹ sang một bên, chẳng khác nào ta từ chối món quà vô giá là sự sống đời đời, chẳng khác nào ta từ chối sự giúp đỡ của Mẹ Maria, chẳng khác nào ta chỉ yêu Chúa Mẹ bằng môi bằng miệng - cứ lải nhải “*Lạy Chúa, lạy Chúa, lạy Mẹ, lạy Mẹ*” suốt ngày trên môi

Có nhiều người nói: “Còn nhiều cách khác để yêu Chúa và Mẹ, chứ không lẽ chỉ đọc Kinh Mân Côi mới là yêu sao?”. Đúng vậy, có rất nhiều cách để yêu Chúa và Mẹ, không phải chỉ đọc Kinh Mân Côi mới là yêu. Nhưng yêu Chúa và Mẹ mà không đọc Kinh Mân Côi thì chưa phải là yêu thực sự, vì trong Kinh Mân Côi có Lời Chúa Giêsu dạy ta qua Kinh Lạy Cha, có Lời Mẹ dạy ta qua Kinh Kính Mừng nếu ta không đọc Kinh Mân Côi tức là đang không muốn nghe lời Chúa và Mẹ dạy, mà đã không vâng lời thì sao gọi là con thảo được, sao gọi là yêu Chúa và Mẹ được.

Cách thể hiện tình yêu tốt nhất với Chúa và Mẹ là cầu nguyện, cầu nguyện tốt nhất là với Kinh Mân Côi . Hãy đến với Mẹ Maria qua Kinh Mân Côi. Ngày nay, Mẹ Maria khóc rất nhiều nơi, một trong những điều Mẹ khóc chính là do sự thờ ơ của đoàn con cái với lời mời gọi lần Chuỗi Mân Côi của Mẹ. Hãy mau đáp lời Mẹ, đừng để Mẹ buồn nữa. Hãy lần chuỗi Mân Côi, Mẹ đang chờ đây.

Ta sống mỗi ngày 24h, nhưng chỉ 20 phút (*bằng 1/72 ngày*) dành cho Mẹ không được sao ? Cõi 20 phút quan trọng hơn Mẹ sao, coi mọi việc của mình trên cả Chúa ư ? Ta có thể ngồi nói dộc với bạn bè cả ngày, nhưng không thể nói chuyện với Mẹ 20 phút ư ? Ta có thể ngủ cả ngày, nhưng không thể ngủ trong tình Chúa và Mẹ 20 phút sao? Ta có thể ngồi lên mạng hàng giờ, nhưng không thả hồn lên Thiên đàng 20 phút sao? Sao ta lại ích kỉ với Chúa và Mẹ

đến thế ? Sao ta hờ hững với Chúa và Mẹ quá vậy ? Ta cố chứng tỏ ta trước mặt thế gian, vậy sao không chứng tỏ tình yêu của ta với Chúa và Mẹ chỉ trong 20 phút ? chẳng lẽ mọi sự Chúa và Mẹ ban cho ta, không đáng đổi lấy 20 phút của ta sao ? Nếu ta dành cho Mẹ 20 phút mà được muôn ơn, vậy sao không đổi nhanh đi ?

Mẹ yêu con cái hết tình, Mẹ sẽ chẳng để đứa con nào bị hư mất nếu như biết yêu mến Mẹ, đặc biệt là bằng Kinh Mân Côi. Mọi ơn lành Mẹ đều có thể ban, Mẹ hứa ban cho con cái 15 ơn lành vĩ đại qua Kinh Mân Côi, một trong những ơn ấy là ơn chết lành trong tay Mẹ.

15 ơn lành Mẹ Maria hứa ban cho những ai trung thành lần Chuỗi Mân Côi:

Có người nói đọc Kinh Mân Côi dài quá và chán quá, cứ lập đi lập lại, nên không thích nó thậm chí không thèm để ý tới nó ? Đúng vậy, Kinh Mân Côi có dài thật, có lặp đi lặp lại thật, nhưng không hề chán nếu ai đọc với cả tâm tình, cảm nhận ý nghĩa của từng lời kinh, đọc với cả tâm tình thì lại thấy sao nó ngắn thế ? Ai khinh thường Kinh Mân Côi chính là khinh thường Mẹ Maria, ai không thích Kinh Mân Côi là không thích Mẹ, ai từ chối Kinh Mân Côi là từ chối Mẹ.

Chúa Giêsu cứu cả nhân loại bằng Thánh Giá, còn Mẹ Maria cứu cả nhân loại bằng chuỗi Mân Côi. Ai khinh chuỗi Mân Côi của Mẹ như khinh Thánh Giá của Chúa, vì Kinh Mân Côi chứa đựng tình yêu Chúa và Mẹ trong ấy, chứa cả cuộc đời Chúa và Mẹ trong ấy. Mỗi kinh Kính Mừng là ca ngợi 1 nhân đức của Mẹ, mỗi Kinh Kính Mừng có cả Lời Chúa Cha qua Tổng lãnh các Thiên Thần Gabriel “*Kính Mừng Maria....Đức Chúa Trời ở cùng bà*”, Lời của bà Thánh Isave, đại diện cho các Thánh chúc tụng mẹ “*Em*

có phước lạ hơn mọi người phụ nữ và con em”, lời của Giáo hội “Thánh Maria Mẹ Chúa Trời”, lời của đoàn con cái dâng lên cho Mẹ “xin cầu cho chúng con khi này và trong giờ lâm tử”, mỗi sự suy gẫm là 1 sự kiện cuộc đời của Chúa và Mẹ, mỗi chục có 1 kinh Lạy Cha là ca ngợi Chúa Cha về công trình sáng tạo, mỗi kinh Kính Mừng có chúc tụng Chúa Giêsu, mỗi chục có kinh Sáng Danh chúc tụng Chúa Ba Ngôi, mỗi chục có lời van xin Chúa do chính Mẹ dạy “Lạy Chúa Giêsu xin tha tội chúng con....nhất là những linh hồn cần nhờ Lòng Chúa thương xót hơn” để xin ơn cho ta và các đồng linh hồn.

Vì thế, KINH MÂN CÔI là lời ca ngợi trọn hảo dâng lên Chúa và Mẹ. Bên cạnh đó, cũng là lời cầu nguyện tuyệt vời cho chính ta. 5 hạt đầu tiên thì: 1 hạt cầu cho Đức Giáo Hoàng, 3 hạt tiếp cầu cho Đức Tin, Cậy, Mến, hạt còn lại cầu cho việc truyền giáo của Giáo hội.

Hãy yêu mến Kinh Mân Côi, hãy dành cho Mẹ và Chúa 20 phút của ta mỗi ngày. Rồi ta sẽ được rất nhiều ơn lành. Kinh Mân Côi là tài khoản tiết kiệm của ta trên trời, hãy tích lũy ngay từ bây giờ và vào ngày sau hết ta sẽ dùng tới. Mẹ đã ban cho ta cách vào Thiên đàng vừa không tốn tiền, không tốn sức, chỉ tốn ít thời gian thôi. Ta hãy nhận lấy cho Mẹ vui.

Lúc đầu đọc Kinh Mân Côi có thể thấy dài, nhưng dần sẽ quen, khi đọc bằng tâm tình chẳng lâu chút nào đâu. Nếu không thì lúc đầu, ta đọc 10 kinh thôi, sau đó tăng lên 20 - 30 - 40 - rồi 1 chuỗi. Hoặc không có thời gian, ta có thể chia ra nhiều lần trong ngày, mỗi lần 10 kinh Kính Mừng. Lúc đầu, hãy xin Mẹ ban ơn cho ta biết yêu mến Kinh Mân Côi.

Ta làm việc lo cho đời này, cũng đừng quên lo cho đời sau. Đời này mà mất thì không sao, chứ đời sau mà mất là “đầy sao” luôn đó. Đừng lo tội nhiều hay tội ít, dù tội ta đổ như máu mà đọc Kinh Mân Côi thì Mẹ cũng xin Chúa cho ta trắng như tuyết. Vì Mẹ là Mẹ ta, vì Mẹ là Trạng Sư đẹp lòng Chúa nhất, mọi lời Mẹ khẩn xin Chúa đều nhận lời cả.

Hi vọng vài chữ nguệch ngoạc hôm nay đánh động mọi người chút nào đó, hi vọng mọi người cùng đọc Kinh Mân Côi để cầu nguyện cho chính bản thân mình, cho người thân mình, cho bạn bè, cho Giáo hội, cho toàn thế giới. Đừng sợ đọc không nổi, cứ đọc 1 tuần rồi sẽ thấy sự tác động và mọi Ôn lành Mẹ ban. Rồi sau 1 tuần ta sẽ yêu mến Kinh Mân Côi của Mẹ thôi. Và Thiên Đàng chắc chắn sẽ hiện diện ngay trong tay mình.

Xin Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót và Mẹ Maria là Hiền Mẫu nhân đức, ban cho mọi người chúng ta biết yêu mến Kinh Mân Côi, là Ca Khúc tuyệt hảo nhất trong cõi vũ trụ này.

(theo tác giả, góc sân trần nắng
nơi giáo điểm tin mừng, nhà bè 7-10-2018)

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

PHÉP LẠ CỦA CHUỖI MÂN CÔI

1- Con là Maria Nguyễn Châu Anh. Năm nay con 20 tuổi, hiện đang học tập ở Hà Nội.

Con biết tới cha cách đây không lâu, từ khoảng tháng 3, đó cũng là thời gian mẹ con biết đến Lòng Chúa Thương Xót và nói cho con nghe về cha. Mới đầu nghe con không để tâm, nhưng dần rồi thấm thía và ngẫm ra được nhiều thứ lắm.

Con đến với Chúa chỉ là theo tôn giáo từ cha mẹ con. Từ nhỏ chỉ nghĩ đơn thuần rằng Chúa là nơi để cầu xin, lớn lên chỉ biết là phải đi lễ, đọc kinh và cầu nguyện như một việc bắt buộc, nên lòng con nguội lạnh lắm.

Trước khi đến với Lòng Chúa Thương Xót, con đã từng nhận được rất nhiều ơn mà con không biết từ Chúa. Trong học hành con tuy không quá xuất sắc nhưng con đã dành được giải cao khi tham gia kỳ thi quốc gia năm lớp 12 (2016) mà trước đó con chẳng hề nghĩ tới con sẽ đạt được.

Mỗi tối đọc kinh con đều cầu cho con được giải đủ trong tâm con chẳng có hy vọng lớn gì. Nhưng rồi Chúa cũng ban cho con như ý nguyện. Sau đó lên đại học, con theo cuộc sống vội vã bỏ dần đọc kinh hàng ngày, đi lễ và cầu nguyện cùng Chúa. Con bỏ quên Chúa sau khi được như ý.

Từ khi con xuống Hà Nội học, sức khỏe bố mẹ con cứ yếu dần. Bố con là lao động chính trong nhà mà mấy tháng chữa đau lưng mãi không khỏi, đỡ hơn thì đi làm lại đau. Mẹ con đến tháng 3 vừa rồi ho suốt mà không chịu đi khám. Một hôm không biết mẹ nghĩ như nào, hay do Chúa chỉ cho, đi khám bệnh mới biết bị lao phổi. Trước đó mẹ con mổ tim, thay van tim, ngày ngày vẫn uống thuốc. Phải nói là mẹ con sống nhờ thuốc, mà giờ lại bị như vậy.

Mới đầu mẹ con sốc lắm. Con và bố ở xa, mẹ con ở nhà không chịu ăn uống, tủi thân khóc suốt. Con ở xa cũng buồn khóc nhiều lắm. Con cứ trách sao Chúa lại để mẹ con chịu khổ vậy mà không nghĩ rằng bản thân mình đã bỏ Chúa trước.

Rồi mẹ con nghe được bài giảng của cha. Trước đó mẹ cũng có nghe nói cha Long giảng Lòng Chúa Thương Xót, nhưng không chịu nghe, không chịu tin vì nghe người ta xầm xì cha nói điêu, người làm chứng là mướn... dư luận nhiều lời không hay chút nào!

Một ngày kia, có người tặng mẹ con cái máy 365 bài giảng LCTX của cha. Mẹ nghe thử thì thấy hay, mà cũng thấy thật lắm. Cha nói toàn điều phải mà chúng con phải suy ngẫm. Người làm chứng thì nhiều, và họ còn nói nhiều thứ mà con nghĩ nếu mướn thì chẳng ai dám nói mình xì ke ma túy, hay trộm cướp... Thế nên chúng con tin vào lời cha nói, quan trọng hơn là chúng con tìm lại được niềm tin thác vào Chúa.

Ngày nào mẹ con cũng nghe cha giảng, lần chuỗi lòng thương xót... tinh thần mẹ cũng tốt hơn trước vì tin Chúa cho mình bệnh như vậy là chỉ cho mình con đường trở về với Ngài trước khi quá muộn. Nhờ có Chúa, có cha, mà mẹ con được bình an như vậy, nếu không con cũng không biết phải làm sao để giúp mẹ con trong thời gian đó.

Con và bố con cũng gặp nhiều khó khăn. Con học không được tốt, trước học nhanh lắm mà giờ học mãi không thuộc, lười biếng không chăm chỉ như trước. Bố con bệnh tật hoài không khỏi, đi làm không được. Rồi nghe bài giảng của cha thì thấy mình nhiều tội lỗi quá. Thật may mắn là gặp được cha để đến với Lòng Chúa Thương Xót, xin Chúa thương xót tha tội vì chúng con đã lạnh tâm với Ngài.

Con nghe có bài giảng cha nói nhiều người cứ cầu nguyện nhưng không có tâm, cầu vì lợi ích, không được thì bỏ. Con cầu không có tâm mà được rồi thì con lại bỏ. Con thấy sự ngu dốt của bản thân mình và quyết làm lại.

Nay con tin là Chúa đã sáng soi cho gia đình con được trở về với Ngài, vẫn chưa muộn để hối cải tội lỗi chúng con đã phạm. Sắp tới chúng con cũng sẽ vào Giáo Điểm để gặp cha, cùng cha và cộng đoàn cầu xin Lòng Chúa Thương Xót. Xin Chúa dẫn đường và tha hết mọi tội lỗi chúng con. Được ơn sám hối và trở về bên Chúa có lẽ là ơn lớn nhất chúng con nhận được, dù có phải trả giá bằng bệnh tật, nhưng chúng con vẫn vui vẻ đón nhận khi hiểu rằng đó là cách đưa chúng con về bên Chúa, và an tâm khi biết Chúa vẫn luôn bên chúng con khi chúng con quên mất Ngài.

Thư con viết dài đến đây là hết, câu chữ có khi còn lủng củng nhưng con vẫn muốn được tâm sự cùng cha.

Cuối thư con xin cầu cho những ai tín thác vào Chúa được ban bình an, Cầu cho cha có sức khỏe thật tốt để dẫn dắt chúng con thoát khỏi tội lỗi mà về bên Chúa, sống đẹp đạo có tình người.

*Maria Nguyễn Châu Anh
lamvinguyen1409@gmail.com*

2- Cha ơi, ngày nào xem youtube GĐTM cũng thấy bao nhiêu người lên làm chứng cho Chúa, con cũng muốn làm chứng và tạ ơn Chúa, nhưng vì ở quá xa, lại không có tiền đi xe, xin cha cho con được làm chứng qua lá thư này cha nhé! Xin cha đọc trước cộng đoàn, rồi con sẽ chia sẻ lại qua facebook để gửi đến trong buôn làng của con, rất nhiều người đã bỏ Chúa và họ rất cứng lòng cha ạ!

Con tên là Têrêxa Hmat Katala, 28 tuổi, dân tộc Êđê, hiện đang ở tại buôn Yao, Giáo xứ Vinh Phước, Giáo Phận Ban Mê Thuột. Con được rất nhiều ơn của Chúa, nhưng con xin kể 3 ơn lớn nhất :

- Tháng 12 /2017, mẹ chồng con bị đột quỵ, hôn mê bất tỉnh mấy ngày. Bác sĩ nói bà sẽ không qua khỏi được, và nói người nhà nên chuẩn bị tinh thần. Lúc đó ai cũng buồn. Con đã gửi tin nhắn xin cha và cộng đoàn cầu nguyện. Tạ ơn Chúa! Giờ bà đã tỉnh lại, tuy chưa nói và đi lại được. Con xin cha thêm lời cầu nguyện để bà được chữa lành hoàn toàn.

- Con gái con Họa, 6 tuổi. Vừa rồi bé đi phẫu thuật chân sẹo bong. Bé nằm phẫu thuật hơn 4 tiếng đồng hồ. Con đã gửi tin nhắn xin cha và cộng đoàn cầu nguyện và bé được bình an.

- Con vừa đưa được một chị hàng xóm đã bỏ Chúa nhiều năm đến với Lòng Thương Xót Chúa. Chị ấy đã trở về với Chúa. Xin cha thêm lời cầu nguyện cho chị, chồng và con chị ấy.

Ơn lớn nhất là con và chị ấy vừa thành lập hội Lòng Thương Xót Chúa.

Ở trong buôn làng, chúng con đọc kinh Lòng Thương Xót vào lúc 3 giờ chiều, và buổi tối những nhà có người đau ốm bệnh tật. Xin cha thêm lời cầu nguyện cho chúng con

được đức tin, cậy, mến để chúng con hoàn thành được mọi việc.

Nhóm chúng thiếu mọi thứ, không có ảnh Lòng Chúa Thương Xót. Chúng con rất cần máy 365 bài giảng Lòng Thương Xót của cha, để đem đến với họ. Nhưng hoàn cảnh chúng con rất khó khăn, phải đi vay mượn, tới mùa thu hoạch cà phê mới có tiền trả. Mong được sự cầu nguyện của cha.

Têrêxa Hmat Katala
khachtgddb121217@gmail.com

3- Con là Nguyễn Long, 26 tuổi, quê ở Hà Tĩnh.
Con là người ngoại đạo.

Từ nhỏ con là đứa hiếu động, vui vẻ, học giỏi. Cuộc sống êm đềm như vậy cho đến khi học xong đại học thì tự nhiên con mắc chứng bệnh rối loạn lo âu. Từ bé con nhớ rất là giỏi, cái gì con cũng nhớ, từ số điện thoại anh em bạn bè đến biển số xe trong làng xã con đều nhớ. Vì có trí nhớ siêu đẳng như vậy nên con bị cuốn theo, đi đâu nhìn cái gì con cũng muốn nhớ vào trong đầu. Rồi dần dần đầu con nặng trĩu, không tập trung làm việc được. Thành ra bây giờ con mắc chứng lo âu, cái gì con cũng quan tâm, cũng suy nghĩ lại. Nhiều lúc con mệt mỏi và bất an vô cùng.

Nay con được ơn Chúa biết đến Lòng Thương Xót của Chúa. Con xin cha và cộng đoàn hợp ý cầu nguyện cho con được ơn chữa khỏi bệnh để con được sống trong đức tin và Lòng Thương Xót của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.

Nguyễn Long
philong.55xd7@gmail.com

4- Con là Thục Oanh, là kẻ ngoại đạo. Cách đây ba tháng con được biết đến cha, biết đến Lòng Thương Xót của Chúa qua một người bạn.

Ngày con đến với Chúa là ngày 8/4 ngày đó rất đông. Con đi với một người nữa, nhưng người đó không tài nào chen vào trong nhà thờ để được chứng kiến cha giảng lễ với các chứng nhân sống động bằng xương bằng thịt, người thật, việc thật.

Khi đến với Chúa, con cũng chỉ nghĩ là đi cho vui, cho biết, nhưng khi chứng kiến cảnh tượng hàng ngàn người với đức tin quá lớn như vậy, lòng con bỗng thấy có một sự tin tưởng vào sự hiện diện mầu nhiệm của Chúa.

Con cố gắng len lỏi để được vào gặp cha, nói với cha lời cầu nguyện của con. Con cũng viết thư gửi cho Chúa với niềm tin mãnh liệt nhất. Con được cha đặt tay, và con ra về với sự an tâm rằng lời con đã được cha chuyển đạt tới Chúa.

Sau một tháng kể từ ngày đến Giáo Điểm Tin Mừng, con phát hiện mình có thai sau ba năm chữa chạy. Quả là một điều diệu kỳ. Khi mà con gần như bất lực thì như vớ được phao cứu sinh. Lòng con mang ơn Chúa, nhớ ơn cha. Con hứa với lòng sẽ quay lại Giáo Điểm Tin Mừng để dự lễ với mọi người, dù con không có đạo.

Ngày 6/6 con ghé lại Giáo Điểm, vẫn niềm tin đó, không hề mai một. Con đến tạ ơn Chúa. Gặp cha, con cũng nói lên sự mầu nhiệm Chúa ban cho con là sắp có con sau nhiều năm hiếm muộn. Cha nhận lời cầu nguyện cho đứa con đang lớn dần trong bụng của con, và con được tặng cuốn Tập San "Nhờ Mẹ đến với Chúa". Con đọc cuốn Tập San, nhớ đến Lòng Thương Xót của Chúa, đến cha và Giáo Điểm Tin Mừng.

Mong cha hãy cầu nguyện cho tâm hồn con được an lạc, không còn vương bận sầu bi, đầu óc khai hoang, sáng suốt để vượt qua khó khăn.

Con tạ ơn Chúa đã ban cho con được ơn hết bị hiểm muộn, được sống trong niềm tin vào Chúa. Con phó thác nơi Chúa.

*Oanh Thuc
oanhthuc5@gmail.com*

5- Con là Teresa Phạm Thị Kim Oanh thuộc Giáo Xứ An Toàn, Địa phận Hải Phòng. Bản thân con vốn là người đạo Phật, khi lấy chồng con mới theo đạo Thiên Chúa. Nhưng con đã được tiếp xúc với đạo Thiên Chúa ngay từ nhỏ vì con sinh ra, lớn lên và lấy chồng cũng ngay tại Giáo Xứ.

Con được biết đến sự mầu nhiệm của Lòng Chúa Thương Xót qua các bài giảng của cha trên trang web tinthac.net cũng như sự chỉ bảo của gia đình.

Tháng 8 năm 2017, con có nhờ một nữ tu tại Giáo Xứ gửi tận tay cha một lá thư để xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho bố đẻ của con là Phạm Văn Hạ. Bố đẻ con là người ngoại đạo, địa chỉ số 3 - tổ 12 - P. Hòa Nghĩa - Q. Dương Kinh - TP. Hải Phòng. Bố con mắc bệnh ung thư hạch ở cổ trầm trọng, đã di căn qua xương, rất đau đớn. Bố con còn mắc nhiều bệnh khác như sỏi mật, men gan cao, máu nhiễm mỡ... Bác sĩ nói bố con chắc sẽ không kéo dài được bao lâu. Nhờ được ơn riêng của Chúa mà bố con đã có đủ sức khỏe và nghị lực để vượt qua được 6 lần truyền hóa chất và 33 mũi trị xạ. Đến nay bố con không còn tế bào ung thư nào nữa, các bệnh khác cũng không còn. Đúng là một phép mầu! Gia đình con rất vui mừng và hạnh phúc.

Tuy nhiên trước khi phát hiện ra ung thư thì bố con đang chuẩn bị mổ để thay khớp háng vì bố con bị hoại tử khớp háng, nhưng phải hoãn lại để điều trị ung thư. Bây giờ bác sĩ nói bố con không nên thay khớp háng vì sức khỏe của bố con không đủ để chịu đựng một ca phẫu thuật lớn như thế và không nên động đến dao kéo thêm 1 lần nào nữa. Khi khớp háng đã bị hoại tử thì lúc nào cũng rất đau. Bố con sẽ chịu đựng đau đớn này cho đến khi chết. Trước kia chân bố con bình thường, nhưng sau 2 năm thì hiện tại chân bố con không còn bằng nhau nữa, lệch nhau 5cm, đi lại rất khó khăn. Là một người con nhưng không thể giúp gì con thấy day dứt vô cùng.

Xin cha cùng cộng đoàn cầu nguyện cho bố con được thêm ơn Chúa chịu đựng sự đau đớn về thể xác, và có thêm nghị lực để vượt lên mọi bệnh tật.

Chúc cha luôn mạnh khỏe để đem Lòng Chúa Thương Xót đến với mọi người!

Phạm Thị Kim Oanh
phamthikimoanh.hp@gmail.com

6- Con là anna Trần Thị Soi, ở Hóc Môn. Hôm Chủ nhật 21/7/2018 con đi dự lễ Lòng Chúa Thương Xót tại Giáo Điểm Tin Mừng, được nghe cha giảng về việc phải chăm lo từng chút cho đàn chiên mình, từ nước uống đến nhà vệ sinh. Bài giảng rất hay và thấm thía.

Vợ chồng con có cái xưởng inox nhỏ có khoảng 10 thợ. Thật sự trước giờ cá nhân con chỉ lo quan tâm đến lợi nhuận, làm sao để mấy em chịu khó làm việc chứ con không sâu sát về những nhu cầu cá nhân của các em.

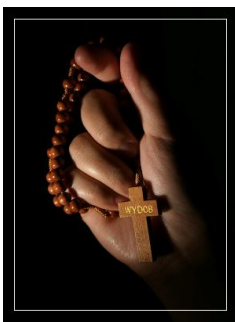
Bài giảng của cha đã làm con tỉnh ngộ và suy nghĩ rất nhiều. Con đã noi gương cha quyết thay đổi và quan tâm đến các em hơn. Về chăm lo cho các em thì con hỗ trợ nước

uống trà đá mà trước giờ các em phải tự mua. Con mua nước rửa tay loại tốt để các em vệ sinh trước khi ăn và mấy cái linh tinh khác.

Còn về công việc thì con cũng không đặt nặng việc trông chừng các em nữa. Mỗi sáng con cầu nguyện Chúa Thánh Thần, Lòng Chúa Thương Xót và Mẹ giúp các em tự giác trong công việc để có hiệu quả hơn. Làm như vậy con cảm thấy lòng mình bình an và thanh thản lắm. Con tin rằng con đối xử tốt với các em thì các em cũng sẽ hết lòng với con.

Tạ ơn Lòng Thương Xót Chúa đã mở lòng để con biết quan tâm đến người khác.

Trần Thị Soi
tranthisoi2001@gmail.com

*Chứng Nhân LTX tại Hải Ngoại

SỨC MẠNH QUA CHUỖI KINH LTX

1- Linh Mục tại Úc Châu

Con là Linh mục Peter Hà Ngọc Đoài, thuộc Tổng Giáo Phận Canberra - Australia.

Trước hết con tạ ơn Chúa và Chúc Mừng cha trong tình yêu của Lòng Chúa Thương Xót.

Nhiều năm qua, con có phổ biến The Divine Mercy (Lòng Chúa Thương Xót) cho người Tây Phương, nhưng không thành công!

Hiện nay con khích lệ một số gia đình Việt nam ở bên Úc, hiệp ý với cha trong tình yêu Lòng Chúa Thương Xót. Và chúng con theo dõi cha trên YouTube GĐTM. Một tháng trước, người đại diện đã về VN và nhận từ cha một số máy và tài liệu về Canberra. Chúng con chân thành cảm ơn Cha.

Hôm nay con xin chuyển lời của người mẹ tận tòng xin cha và cộng đoàn LCTX tại GĐTM/VN cầu cho Monica Trang Le (*nghiện ngập rất nặng*). Xin Chúa thương cho cô được bình phục.

Trân trọng kính chào cha.

LM. Pet. Hà Ngọc Đoài

2- Con là Maria Đình Thị Ngọc Lan, đang sống và làm việc tại Anh Quốc. Con có thai được 37 tuần, đi khám em bé vẫn chưa quay đầu. Bác sĩ nói nếu đến ngày sinh mà em bé vẫn chưa quay đầu thì phương pháp mổ là an toàn nhất cho bé. Con không muốn sinh mổ vì chồng con đang bị đau, anh ấy bị thoát vị đĩa đệm không thể đi lại được nhiều để chăm sóc con. Anh ấy không thể làm việc được hơn 6 tháng nay. Vợ chồng con rất lo vì không có anh em bên này để có thể giúp đỡ con nếu con sinh mổ và ở lại bệnh viện. Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho vợ chồng con, cho con sinh được mẹ tròn con vuông và chồng con sớm được khỏi bệnh...

Chào cha! Con là Maria Đình Thị Ngọc Lan. Con đã gửi mail cho cha vào ngày 31/8/2018 để xin cha cầu nguyện cho con. Hôm nay con đã được nhận ơn lành của chúa. Em bé của con được 39 tuần và đã quay đầu.

Chồng con bị thoát vị đĩa đệm gần 7 tháng, không thể đi làm được, hôm nay chồng con được Chúa thương chữa lành 70% rồi cha ạ. Con tạ ơn Chúa và cảm ơn cha.

Vợ chồng con ước mong có ngày về Việt Nam để làm chứng cho Chúa ở Giáo Điểm Tin Mừng. Xin Chúa giữ gìn, ban cho cha sức khoẻ và bình an để cha tiếp tục dẫn dắt con chiên và loan báo Tin Mừng của Lòng Thương Xót Chúa.

*Đinh Thị Ngọc Lan
ngoclan85uk@gmail.com*

3- Con là Maria Goretti Hoàng Thanh Phượng, 32 tuổi, hiện ở Balan. Qua đây gần một năm rồi mà con chưa đi làm được vì giấy tờ chưa xong. Con xin thẻ cư trú để đi làm 9 tháng rồi mà vẫn chưa có kết quả.

Khuôn mặt con mụn rất nhiều, những cái mụn này càng ngày càng hủy hoại dần mặt của con. Con đau đớn, buồn, chán nản mỗi khi soi mặt mình trong gương. Con chỉ biết khóc thôi. Con mặc cảm, tự ti về bản thân. Con không dám đi lễ vì sợ người khác nhìn con họ ghê tởm con. Bản thân con khi nhìn còn thấy ghê huống gì người khác nhìn con. Chẳng thuốc nào chữa khỏi, con chỉ biết trốn trong phòng đọc kinh thôi, nhưng con lại thấy rất khó chịu vì không đến được nhà thờ.

Mỗi sáng thức dậy con thấy mình vô dụng quá. Ngày ngày cứ vậy trôi qua mà con chẳng làm được gì. Cứ chờ đợi mãi làm con như trầm cảm vậy! Bạn bè thân thiết với con trong phút chốc tất cả đều quay lưng lại với con, chẳng ai muốn chơi hay nói chuyện với con nữa! Chỉ còn có cái điện thoại làm bạn với con.

Trước giờ con rất khô khan và tội lỗi, mặc dù đạo gốc nhưng con chưa bao giờ đọc kinh thánh và hiểu nhiều về đạo của mình. Khi coi bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha, thấy các chứng nhân ngoại đạo con cảm thấy nhục nhã và xấu hổ vô cùng. Con suy ngẫm tự hỏi mình có bao giờ chịu tìm hiểu và đọc kinh như họ chưa. Con thấy mình là con cái Chúa mà như không phải vậy! Con chẳng bao giờ chịu tìm hiểu học hỏi về Chúa. Con thấy xấu hổ khi đối diện với người ngoại đạo. Họ còn xứng đáng hơn con. Họ mới chính là con cái của Chúa hơn con. Rồi con bắt đầu tìm hiểu về Kinh Thánh và xem bài giảng của cha hàng ngày. Con xét mình lại, dần dần Chúa cũng soi sáng và đưa con đến với những bộ phim, những dòng nhật ký của các thánh, đọc tiểu sử các vị thánh Faustina, thánh Bernadete, thánh Têrêsa... và cuốn sách "Tâm Thư Lòng Nhân Hậu" của cha. Con như bị cuốn vào các thánh ấy. Cách sống bác ái khiêm nhường tận hiến cho Chúa của các thánh đã chạm vào trái

tim con, và con thấy sự khao khát trong tâm hồn con dâng trào từng ngày. Từ trước đến nay con chưa từng khao khát đến như vậy, chưa từng thích đọc hay tìm hiểu về Kinh Thánh, cũng không sốt sắng và thích đến nhà thờ hàng ngày như lúc này. Con bắt đầu thích đi tu, nhưng con sợ đó chỉ là cái thích bất chợt mà thôi, sợ thời gian sẽ làm mình không thích nữa, nên con muốn xét mình một cách chắc chắn hơn, hiểu về sự khao khát đó trong con có thực sự không. Con không muốn đi nữa chừng rồi bỏ cuộc. Và con xây cho mình một ngôi nhà nguyện trong tâm hồn để xét mình và có thực sự muôndâng mình cho Chúa không.

Thưa cha! Đây là lần đầu tiên trong đời con thấy khao khát và cảm giác thích đến như vậy và thích cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót, lần chuỗi Mân Côi và cầu nguyện mỗi ngày, nếu không đọc con như thiếu sức sống vậy!. Con có chút lo sợ về sự nhất thời, về con đường đi tu của con. Con muốn noi gương các thánh làm từ những việc nhỏ nhất.

Từ trước đến giờ, con chưa một lần hiếu thảo với bố mẹ. Con chỉ lo cho bản thân con thôi. Bố con mất 18 năm rồi, giờ chỉ còn mẹ, và con muốn chăm sóc mẹ. Trong 10 điều răn Chúa dạy, con thấy mình chưa làm tốt được điều nào. Con thật tồi tệ và vô dụng lắm phải không cha?

Giờ con mới nhận ra được món quà quý giá nhất đời con đó là đọc kinh và cầu nguyện với Chúa. Vậy là đủ cho con rồi!

*Maria Goretti Thanh Phương
phuongthanhhong1986@gmail.com*

4- Con là Maria Phạm Thị Thu Hằng, sinh ra và lớn lên ở Lào Cai, hiện đang học tập và sinh sống tại Vancouver, Canada.

Tháng 8 vừa rồi, về Việt Nam thăm gia đình, bố mẹ kêu con đi hành hương tới Giáo Điểm Tin Mừng. Thú thực là con không có mặn mà lắm. Con nghĩ đơn giản coi như mình đi du lịch, tiện thể ghé thăm các nhà thờ ở miền Nam và hộ tống mẹ con cho vui thôi.

Nhưng sau khi vào tham dự thánh lễ, quan sát mọi người, con có nhiều cảm xúc rất đặc biệt, mặc dù con chỉ ở Giáo Điểm Tin Mừng có 2 ngày thôi. Con cảm nhận được rất nhiều năng lượng tích cực từ cha, cùng với sự tổ chức chặt chẽ và nhiệt huyết đam mê. Con thấy cha đã làm được nhiều điều tuyệt vời.

Lúc đầu, con rất khó chịu vì trời nắng nóng mà người thì quá đông đúc. Con chỉ mong sao cho lễ nhanh kết thúc để con ra về. Nhưng đến khi được cha đặt tay, con thấy mình nhẹ nhàng hơn hẳn, rồi con ngồi nghe cha giảng. Đúng là thần khí của lòng thương xót Chúa đã giúp con thấy lòng mình thanh thản nhẹ nhõm hơn rất nhiều. Con thấy rất hiếm khi tâm con thấy bình an tới vậy. Con ước gì mọi người ở bên ngoài đời ai cũng sống đơn giản, thánh thiện như cộng đoàn người đi nhà thờ thì cuộc đời này sẽ đẹp hơn biết bao nhiêu.

Có lúc con tự hỏi sao cha lại có thể có nhiều năng lượng tích cực tới vậy. Con gặp nhiều người tốt, thánh thiện nhưng họ không sẵn lòng hy sinh như cha. Cũng có nhiều người sẵn lòng hy sinh như cha nhưng họ lại vì một mục đích nào đó đằng sau nó như vật chất hay địa vị. Còn cha thì con cảm nhận thấy Chúa ban cho cha cả đam mê, hiểu biết, kiên trì và tấm lòng nhân hậu bao dung. Tóm lại là con cảm thấy rất nể phục, kính trọng và yêu quý cha, cho nên sau đó con cũng mang theo may 300 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót sang Canada để hàng ngày nghe.

Hồi đầu, mấy đứa em rủ con nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, con cười bảo nó chưa già mà đã giống mấy bà cụ. Vì bà ngoại con năm nay 75 tuổi hay ngồi nghe đài

Adidaphat (*A Di Đà Phật*) xong rồi tụng kinh ê a... con thấy sao già nua cũ kỹ cổ lỗ quá. Thế mà từ bao giờ, con mê mẩn nghe các bài giảng của cha rồi ngồi cười một mình. Bây giờ con mới hiểu tại sao có nhiều người đến Giáo Điểm Tin Mừng tới vậy, và tại sao nó cứ mãi là giáo điểm và phải di chuyển hết từ nơi này tới nơi khác. Con nghĩ chắc với cha như vậy là đủ rồi, cha nhỉ? Vì con vẫn thấy trong giọng cha một niềm hân hoan, vui sướng và hạnh phúc, vì hàng ngày có hàng ngàn giáo dân, cả người ngoại đạo, tới chờ để được cha đặt tay và nghe cha giảng.

Bây giờ cứ lúc nào rảnh như đi xe bus, đi tàu điện, con lại bật đài nghe, và con lại thấy lòng mình nhẹ nhõm hơn nhiều, bớt đi tính bon chen, ích kỷ. Đặc biệt là hôm nào mà con bị stress do công việc hay các mối quan hệ con cứ bật bài giảng LCTX và nghe con thấy mình ngủ ngon hơn hẳn cha ạ.

Có lẽ con nên giới thiệu qua về bản thân mình một chút để cha được biết ạ. Năm nay con 30 tuổi. Trước khi qua Canada con làm giáo viên ở trường chuyên Trung Học Phổ Thông Lào Cai. Ngày đó con cũng là một kẻ nguội lạnh, không có lòng tin vào Chúa. Con đi nhà thờ vì bị bố con bắt ép. Con thực sự rất khó chịu và lúc nào cũng muốn chống đối. Giờ đây sau nhiều vấp ngã sai lầm và nhờ có Lòng Chúa Thương Xót, con nhận ra mình đã sai như thế nào, để rồi con đã đứng dậy sửa chữa và trưởng thành hơn để nhận ra những thiếu sót và tín thác nơi Chúa.

Giờ đây con xin cha và cộng đoàn thêm lời cầu nguyện cho con và xin Chúa dẫn đường chỉ lối, để con sống tốt đời đẹp đạo, để con có một trái tim đổ đầy hồng ân Chúa và bình an.

Maria Thu Hằng
hangptt.hnue@gmail.com

5- Con là Maria Hà, là du học sinh ở Hàn Quốc.

Con xin cảm tạ Chúa, cảm ơn cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho con. Chú con bị ung thư phổi đã được ơn chết lành. Chú con đã được xưng tội, xúc dầu, rước lễ sau hơn 10 năm bỏ Chúa.

Sau khi được cha đặt tay cầu nguyện, ba con siêng năng đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót vào lúc 3 giờ chiều..

Mẹ con bị đau bao tử nay đã được Chúa chữa lành.

Chị con có ruộng làm ăn nuôi các con.

Và cuối cùng là mùa hè vừa rồi, con về thăm gia đình. Khi trở lại Hàn Quốc, con không mang theo hành lý gì, con đã mang hết được tất cả sách cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót, ảnh, máy nghe 300 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót mà cha đã cho để con đi loan truyền lòng Chúa thương xót cho những người Công Giáo Việt Nam sống làm việc bên Hàn Quốc.

Cảm tạ hồng ân Chúa đã soi sáng cho nhiều người bên Hàn Quốc được nhận biết lòng Chúa thương xót, siêng năng đọc kinh. Có mấy bà mẹ sang thăm thân nhân bên Hàn đã được nhận biết Lòng Chúa Thương Xót, đã siêng năng đọc kinh, mặc dù bên Việt Nam có biết nhưng không đọc.

Chúng con vẫn duy trì một tuần họp mặt nhau một lần vào 9 giờ tối thứ 6 cùng nhau đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót.

Chúa Nhật sau khi tham dự thánh lễ ở cộng đoàn người Việt Nam xong, chúng con về nhà thờ gần nhà cùng nhau đọc kinh luôn.

Xin cha cầu nguyện cho chúng con. Chúng con chỉ là những đứa trẻ được Chúa sai làm tông đồ đi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót cho những ai chưa biết.

Con gửi cha tấm hình nhóm Miền Nam chúng con chụp kỷ niệm 1 năm cùng nhau đọc kinh lòng Chúa thương xót vào mỗi tối thứ 6, chiều Chúa nhật, và tấm hình tại trung tâm dành cho người di dân cộng đoàn người Việt tại Hàn Quốc.

*Maria Hà
hanguyen.korean@gmail.com*

*Hạt Giống Lòng Thương Xót

CHO ĐẾN MỘT NGÀY

Con là Maria Lê Thị Ngọc Huyền, thuộc giáo xứ La Vang, Houston, Texas, Hoa Kỳ. Con là tân tông, trở lại với Chúa được 11 năm, nhưng được rất nhiều ơn Chúa ban.

Ơn lớn nhất trong cuộc đời của con là Chúa ban cho con ơn Đức Tin. Chúa hoán đổi cuộc đời tội lỗi của con. Con đã đi coi bói toán, và còn đưa cả chồng con đi theo nữa.

Con được một người bạn chia sẻ cho con bài giảng của cha trên facebook. Mỗi ngày con đều nghe bài giảng của cha. Từ những lời giảng của cha và nhân chứng sống, con đã biết tin thác, tin cậy vào Lòng Thương Xót của Chúa. Con tìm được sự bình an và nguồn sức mạnh từ Chúa mà không ai có thể cho con được, chỉ có Chúa. Con hiểu được và cảm nhận được "có Chúa là có tất cả".

Con biết yêu Chúa hơn, con nhận ra tội lỗi của mình. Nhờ cha giảng dạy, con biết siêng năng đến tòa giải tội để được Chúa thương xót, ban ơn tha thứ cho con. Con rất được Chúa thương. Con biết rằng tất cả mọi việc xảy ra là Thánh Ý của Chúa. Ngài cho con biết cha. Ngài dùng cha để dạy con biết Lời Chúa.

Lúc trước con chỉ đọc 10 kinh Kính Mừng, đi lễ cho có lệ thôi. Nhưng từ khi nghe cha giảng, mỗi sáng con lần 1

chuỗi Kinh Mân Côi, biết cầu nguyện cho người khác, chứ không sống ích kỷ như trước đây. Tối con lần 1 chuỗi Kinh Lòng Chúa Thương Xót và đọc 1 đoạn Lời Chúa. Sáng ngày nào không đi làm, con đi nhà thờ dự lễ để rước Mình Thánh Chúa, để Ngài nâng đỡ, giúp sức cho con. Trưa ở nhà con đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót lúc 3h chiều.

Từ ngày biết Chúa con chẳng còn coi tivi hay nghe nhạc gì nữa, con chỉ nghe cha giảng rồi ghi xuống những gì con chưa biết, rồi lấy ra đọc lại để biết Chúa cách thâm sâu hơn.

Con biết rằng tất cả những việc này con làm được là có ơn của Chúa, không có ơn Chúa con không làm được gì hết. Chúa thương con Chúa cũng thương cả gia đình con, giờ đây mỗi tối vợ chồng con cái con đọc kinh chung với nhau. Con có 2 cháu gái 5 và 7 tuổi. Cả 2 cũng có ơn Chúa ban. Hai cháu rất yêu Chúa, thuộc kinh Mân Côi, kinh Lòng Chúa Thương Xót.

Chồng con bị thất nghiệp, rồi xin được việc ở trên Dallas, đầu tuần lái xe lên đó làm, thuê nhà trên đó ở, cuối tuần lái xe về. Con đã nghe bài giảng của cha và biết tín thác vào Chúa “không có việc gì là Chúa không làm được... Hãy xin thì sẽ được”. Con nói với chồng con là chắc chắn Chúa sẽ cho anh về làm việc lại ở Houston. Chồng con nói chỉ có phép lạ mới xảy ra được như vậy. Thế là con liên li cầu nguyện với Chúa hơn 6 tháng trời nhưng không có điều gì xảy ra. Con vẫn tín thác. Con có gửi thư nhờ cha cầu nguyện cho chồng con. Cha nhắn tin lại cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con. Thế là con mừng quá, tiếp tục tín thác vào Chúa.

Sau đó con về Việt Nam. Con đến cha đặt tay cầu nguyện. Về nhà, hai ngày sau, chồng con gọi điện nói rằng ông xếp sẽ cố gắng giúp chồng con về lại Houston làm.

Chúa đã mở cho chúng con thêm hy vọng để tiếp tục phó thác mọi sự trong tay Ngài.

Một đêm con đọc Lời Chúa. Chúa cho con 1 tư tưởng. Chúa đánh động lòng con bằng tấm ảnh Lòng Chúa Thương Xót. Trước đây con theo ông thầy bùa, họ dán tấm bùa chú trước cửa nhà con. Sáng con leo lên tháo tấm bùa đó ra, rồi nhờ người làm tấm ảnh lớn Lòng Chúa Thương Xót treo trước cửa để tôn vinh Chúa. Ngày họ tới treo ảnh Chúa Thương Xót lên, Chúa làm phép lạ ngay lập tức cho chồng con. Ông xếp email báo tin chồng con sẽ về Houston làm trong vòng 6-8 tuần nữa. Quả thật Chúa có cách và tính toán riêng của Ngài. Con nhớ tấm bùa treo ở cửa nhưng chưa đủ tín thác vào Chúa để mạnh dạn gỡ nó xuống, con vẫn còn sợ. Cho tới khi Chúa thấy đúng lúc, Ngài sẽ giúp cho con biết phải làm gì.

Con gái con 7 tuổi đang đi học, tự nhiên 1 bên lỗ tai không nghe được. Nhà trường làm text 5 lần, ở 2 chỗ khác nhau, kết quả đều như vậy. Một bên tai cháu không nghe được. Con nhắn tin nhờ cha cầu nguyện. Bác sĩ gia đình chuyển cháu đến bác sĩ chuyên khoa tai mũi họng. Con vẫn cầm tràng hạt trên tay đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót. Sau khi khám xong, bác sĩ nói tai cháu đâu bị gì, nghe tốt hết mà. Con cảm tạ ơn Chúa.

Đợt về Việt Nam, con mua máy 300 bài giảng LCTX đem qua cho bên nhà nội con. Con cho mọi người nhưng cô con không chịu nghe, sau hơn 1 năm mới tự nhiên mở lên nghe. Ngày đầu nghe 1 tiếng; ngày thứ 2 nghe 2 tiếng... Cô nói cha nào giảng hay vậy. Ngày thứ 3 cô nghe 4 tiếng. Ngay sau đó, cô được ơn Chúa luôn. Trước đây cô bỏ nhà thờ, đi theo bùa chú, đi Chùa. Nhưng nhờ nghe máy và lời cha giảng đã kéo cô con về với Chúa. Cô con nói Chúa nhân

từ đây lòng thương xót, để cô con đi 1 vòng rồi kéo cô về với Chúa.

Bà nội con và 1 cô khác của con giờ cũng đã nghe máy của cha và biết Chúa, giờ biết sốt sáng đi lễ, còn mời cha tới làm phép nhà, từ lúc mua tới giờ không có làm phép nhà.

Em gái con xuống cha xin cầu nguyện. Lúc cha đặt tay, em con nói có 1 luồng điện chạy trong đầu, như tivi bị mất sóng, trong đầu không còn suy nghĩ gì hết giống như trống không, sau đó mới bình thường lại. Em con chuộc ảnh Chúa về nhà đặt trên bàn thờ, mỗi ngày 3h chiều cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót. Ngoại con nay 86 tuổi, ngày nào cũng mở máy lên nghe cha giảng. Ngoại con bị đau 2 đầu gối, con cũng nhắn tin nhờ cha cầu nguyện, ngoại con cũng đã bớt rất nhiều. Con đang cầu nguyện để em con đi học giáo lý và trở lại với Chúa. Cả gia đình con theo đạo ông bà, chỉ có con có chồng mới trở lại đạo.

Con tặng máy cho người hàng xóm. Bà tên Út Chuột, ở Phú Hoà Đông, Củ Chi. Bà là 1 phật tử đi Chùa thường xuyên, sau khi nghe máy của cha, bà khóc và cầu nguyện với Chúa. Bà đi nói cho người ta biết quyền năng của Chúa, mở miệng là cao rao Chúa. Chúa chữa lành bệnh hen suyễn của bà. Nhà nghèo, Chủ Nhật được nghỉ làm, bà đi bộ từ 4g30 khuya ra đường để đón xe bus, đi 4 tuyến xe mới tới Giáo Điểm Tin Mừng. Bà tới nơi có bữa nhà thờ chưa mở cửa, bà ngồi đợi, lúc mở cửa là vô cầu nguyện với Chúa với Mẹ. Bà đem bình lấy nước Lòng Thương Xót về uống. Bà kêu nước của Chúa uống khoẻ người bà lắm.

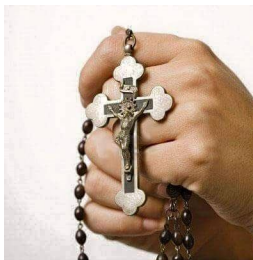
Ba chồng con 83 tuổi, mắt ông bị chảy máu. Bác sĩ nói bị chảy máu rất nguy hiểm, có thể bị mù. Con nhắn tin nhờ cha cầu nguyện, tự nhiên mắt ba chồng con không bị

chảy máu nữa. Bác sĩ cũng không biết tại sao máu lại ngưng chảy. Con tạ ơn Chúa.

Mẹ con bị đau bụng, bác sĩ nghĩ là gan của bà có vấn đề, ăn không tiêu. Ba con qua đời cách đây 4 năm vì ung thư gan, nên con sợ lắm. Con nhắn tin nhờ cha cầu nguyện cho mẹ con, em gái con cũng xuống xin cha cầu nguyện cho mẹ. Mẹ con tự nhiên không đau nữa.

Con tạ ơn Chúa vì tất cả hồng ân Người ban cho gia đình con. Xin Chúa ban cho cha hồn an xác mạnh để dìu dắt đàn con ở nơi trần thế này luôn đi đúng con đường Chúa muốn chúng con đi.

Maria Ngọc Huyền
huyenle82@yahoo.com

*Bác Ái Mùa Trung Thu 2018 “Trăng Tin Thác”
của CDCNLTX GĐTM & Thiên Nguyên Tín Thác

LẠI MỘT MÙA TRĂNG...

Nụ cười bắt giác hiện trên môi nó. Nó không hiểu nụ cười đó có ý nghĩa gì. Phải chăng nó đang vui mừng khi chợt nhớ về những kỉ niệm vui tươi ngày nhỏ, khi nó còn đi sinh hoạt tại Giáo Điểm Tin Mừng dịp trung thu, hay đó còn là sự tiếc nuối cho một tuổi thơ trôi qua quá nhanh.

Lại một ngày nữa trôi qua thật mệt mỏi. Cuộc sống của nó dường như đã rơi vào lối mòn: ăn rồi lại học, học rồi lại ăn. Ngày qua ngày... Và hôm nay cũng vậy. Sau hai buổi sáng, chiều học hành mệt nhọc trên lớp, giờ đây, nó lại phải cắm đầu vào đóng bài tập với những con số, phép tính cùng những trang văn.

Bắt chợt, có tiếng trẻ con í ới ngoài ngõ. Nó ngừng bút, ngóng tai ra ngoài cửa sổ. Thấp thoáng sau cánh cổng là mấy đứa trẻ đang nháp nhòm ngó vào nhà. Ánh mắt chúng đầy vẻ hồi hộp chờ mong mẹ nó cho con em gái của nó đi lễ ở giáo điểm về. Nụ cười bắt giác hiện trên môi nó.

Nó không hiểu nụ cười đó có ý nghĩa gì. Phải chăng nó đang vui mừng khi chợt nhớ về những kỉ niệm vui tươi ngày nhỏ, khi nó còn đi sinh hoạt dịp trung thu, hay đó còn là sự tiếc nuối cho một tuổi thơ trôi qua quá nhanh.

Chiều nay, nó và đứa em gái ngồi cạnh nhau ngoài ngõ. Nghe con em gái than trời nhiều mây, nó lấy làm lạ. Em gái cũng như bao đứa trẻ khác ở quê nó – bình thường rất thích mưa, thích cái cảm giác tung tăng nghịch mưa, thích cảm giác mát mẻ của cơn mưa mùa thu mang lại. Thế mà nay con em gái nó lại sợ mưa. Nó quay sang nhìn với ánh mắt ngạc nhiên. Định trêu một vài câu, thì nó chợt nhận ra ánh mắt buồn rầu thực sự của con em gái, kèm theo giọng nói chán nản: *“Tối lại không được ra giáo điểm tập rước đèn trung thu cùng với đám thiếu nhi”!*

Thì ra là như vậy. Nếu mưa, con em gái nó sẽ không được đi tập thiếu nhi. Ừ nhỉ! Nếu không nói thì nó cũng quên: rằm trung thu sắp đến. Giá như trước đây, khi vẫn còn là một cô nhóc lên bảy, lên tám, thì năm nào nó cũng háo hức đến hè, rồi đến trung thu. Vậy mà đã bao lâu rồi, nó không còn những cảm giác đó. Nhớ ngày nào... nó đã từng rút rè núp sau áo mẹ như những ngày đầu đến nhà thờ trong buổi đầu đi học giáo lý vỡ lòng; nó đã từng nô đùa như thể giới này là của riêng nó trong suốt quãng thời gian sinh hoạt; và nó cũng đã từng buồn chán trong những ngày mưa không được đi được ...

Một mùa trung thu nữa lại về

Ngước nhìn bầu trời hoàng hôn... Cũng bầu trời này sáu, bảy năm về trước, đã có một đứa trẻ ngồi dựa cổng mong trời không đổ mưa, cũng có một đứa trẻ khao khát trời tối nhanh để được đi chơi cùng bè bạn. Nó như thấy lại nó của mấy năm về trước...

“Hãy làm những gì bạn có thể để lưu giữ tuổi thơ, bởi một khi cơ hội qua đi, bạn sẽ không thể quay trở lại”.

Và... một buổi chiều nó cùng mẹ đi lễ tại giáo điểm tin mừng – cha Long thông báo dịp Trung thu 2018 này : **“Cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng đi trao tặng bánh và quà cho các em thiếu nhi tại vùng**

sâu vùng xa – tận các trại “phục hồi chức năng”, tận các Mái ấm, tận hang cùng ngõ hẻm... số lượng bánh trung thu đã lên đến hơn 30.000 mà vẫn còn những lá thư của các trung tâm ừa về xin cộng đoàn trợ giúp.

Như những câu văn trong trang sách đập vào mắt nó. Một ý định lóe lên trong đầu, nó đứng bật dậy ngó nghiêng, tìm bóng mẹ vào sáng hôm sau. *“Có nên xin phép mẹ để được chung sức đi trao những phần bánh trung thu bé bỏng đó không ?”* Nhưng đầu nó chưa kịp có câu trả lời thì chân nó đã nhón nhén từng bước luồn ra sau nhà rồi luồn ra ngoài cổng chạy nhanh lên giáo điểm để xin cha Long cho đăng ký!

...Và, sau những ngày đi trao bánh trung thu, mệt nhoài nhưng mà vui lắm, ấm áp lắm!

Tay mẹ đã túm lấy áo nó, “*Đi đâu?*”, giọng mẹ nó đã gay gắt hơn. Mắt nó tối sầm lại, nó lí nhí: “*Con ra đây một lúc.*” Ánh mắt mẹ dịu đi, tay mẹ buông áo nó ra. Chỉ chờ có thế, nó lao người chạy mà hét: “*Con ra giáo điểm một tí thôi rồi con về mẹ nhé!*” Chạy như ma đuổi, nó chẳng còn nghe thấy mẹ nói gì sau lưng.

Vừa chạy, nó vừa thở không ra hơi. Năm phút sau, nó đã đứng trước sân nhà thờ. Ngõ ngàng... Đã bao lâu rồi nó không bắt gặp hình ảnh này, hình ảnh của thế giới hồn nhiên đầy tiếng cười. Tiếng của đám thiếu nhi nô đùa theo tiếng trống giòn giã; hai chú lân đang nhảy phóc lên, hai ông địa đang phe phẩy chiếc quạt với chân cao chân thấp, và kìa có cả lão “trư bát giới” với cái bụng no tròn đi với gương mặt lúc nào cũng vui phơi phới, rồi cả “tôn ngộ không” cũng tham gia nữa chứ! Nó cứ cười ngất vì cha Long còn rủ được cả chị Hằng và chú Cuội về hòa vui với đêm trăng rằm nữa! Thú vị không thể tưởng. Tiếng người lớn hò hét đuổi theo những em nhỏ chạy theo chân mây sợ, mấy anh chị ca đoàn... Tất cả ùa về trong kí ức nó như một thước phim.

Giá được quay lại tuổi thơ, một thời vô tư không lo nghĩ...

Lúc đầu, sự xuất hiện của nó làm đám trẻ con cũng ngượng ngùng. Lời nói của chúng từ tốn, nhẹ nhàng hơn. Nhưng chỉ sau một hồi, chúng đã tự nhiên như thân thiết với nó như từ lâu rồi. Những chiếc đèn trung thu tròn tròn ngộ nghĩnh xài bằng pin cứ lập lòe, lập lòe. Nó cũng ngược mắt nhìn theo mà hoan hô phấn khởi. Nó hào hứng không kém và nụ cười không ngớt trên môi.

Một lúc sau, đám trẻ được cha Long phát quà và bánh trung thu. Nhìn chúng xếp vào hàng, còn lại một mình, nó hụt hẫng, lưỡng thững ra về. Chợt có bàn tay nắm lấy vai nó, kéo bàn tay nó lên và đặt vào bàn tay nó 2 chiếc bánh trung thu thơm ngậy! Quãng đường về nhà nó như dài hơn.

Nó ngược mắt lên trời, những vì sao lấp lánh. Đêm nay trời thật đẹp, không khí cũng thật mát mẻ. Mắt nó chợt thấm ướt, nhớ hình ảnh người đã nắm lấy vai nó, đã cho nó được đăng ký trong 3 chuyến công tác mùa Trăng Tín Thác này.

Ồi! Nó thấy mình thật trẻ con. Mới hai phút trước thôi, nó còn buồn rầu mà giờ đây những vì sao lấp lánh, không khí dễ chịu đã khiến nó vui vẻ trở lại. Nó cúi xuống hái ngọn cỏ đung đưa bên đường như đang du dương những bản nhạc đêm rằm. Nó tung tăng nhảy chân sáo. Có mùi hương quen thuộc đâu đây. Mùi hoa lộc vùng... Thì ra nó đã về tới nhà.... Chợt nhớ đến mẹ, tim nó đập mạnh hơn, hơi thở gấp gáp.

Nó rón rén bước đến trước mẹ nó. Sau một hồi tra hỏi, như nhìn thấy ánh mắt sợ hãi sắp khóc của nó, mẹ nó nhẹ nhàng dẫn nó ra sau nhà rửa chân. Chỉ sau một cơn sốt, nó đã bị chậm phát triển, bác sỹ kết luận nó bị nhiễm dioxin (*chất độc da cam*)

Nhưng tâm hồn nó vẫn lơ lửng trên mây, nó chẳng thể nào tập trung vào học được nữa. Chỉ một tiếng ngân ngửi ra sân giáo điểm mà nó như hòa mình vào tuổi thơ của nó lâu nay bị lãng quên.. Nhớ lại ngày nhỏ, không chỉ riêng nó mà bao bạn bè của nó ngày ấy đều từng mơ ước được sống trên thành phố, được tận hưởng cuộc sống đủ đầy, được đi chơi công viên, được bay lên trời như một phép màu, được chui vào trong lòng đất như chú bé nào trong ti vi...

Lại một mùa trăng nữa về, rồi một mùa trăng nữa qua đi. Khi thời gian qua đi, nó mới thấy những tháng ngày tuổi thơ của nó đẹp để biết bao, bình dị nhưng cũng giàu có biết bao, và cũng đáng mơ ước biết bao... Văng bên tai nó những âm thanh rộn rã của bản nhạc trăng rằm: *“Đêm Trung Thu năm xưa, Chúa có bánh Trung Thu không nè, Chúa có tết thiếu nhi không nè, Chúa có rước đèn đi chơi đêm Trăng ? Trung Thu con ca vang, vui phá cỗ đêm nay Trăng rằm, có bánh nướng với nhân thơm ngon, con mời Chúa đến mừng Trung Thu Với con...”*

Tùng rinh rinh, cách tùng rinh rinh...
tùng rinh rinh, cách tùng rinh rinh!...

*nhóm “lân địa tôn trư”
giáo điểm tin mừng
2018*

**Mỗi tháng Một chuyện*

Chàng Kỹ Sư xây dựng

Con là Giuse Nguyễn Văn Thiệu, (nguyenvanthieuksxd88@gmail.com) vợ con là Maria Nguyễn Thị Minh Diên, ở 176 đường TX25, phường Thanh Xuân, Quận 12, Saigon. Con là kỹ sư xây dựng, vợ con là kế toán, nhưng đã nghỉ làm ở nhà chăm con và ba mẹ con. Con xin làm chứng cho Lòng Chúa Thương Xót.

Nhờ có lòng thương xót của Chúa mà cả gia đình con đã được chữa lành.

Đầu tháng 9 năm 2017 vợ con có thai đứa thứ 3 mà không biết, vợ con đã uống thuốc tây trị trào ngược dạ dày hơn 20 liều và uống hơn 6 liều thuốc cảm. Khi đi khám thì bác sĩ nói vợ con có thai 13 tuần. Sau đó một tuần, vợ con đi tầm soát thai ở phòng khám tư nhân, bác sĩ nói em bé bình thường, nhưng điều trớ trêu là bác sĩ nói kết quả xét nghiệm máu vợ con lại dương tính với HIV 90%. Con cũng lấy máu xét nghiệm nhưng con lại âm tính. Con đưa vợ con lên viện Pasteur xét nghiệm lại thì kết quả không xác định. Con cũng xét nghiệm thì âm tính. Bác sĩ Pasteur lại lấy máu xét nghiệm lần nữa. Sau 1 tháng, kết quả vợ con vẫn là không xác định.

Con là kẻ rất tội lỗi và ăn chơi bời hờ hững. Kinh sách con chẳng thuộc, lễ lạy hời hợt chểnh mảng. Gia đình con sống trong đau buồn và bế tắc. Vợ con thì rất hiền lành và đạo đức. Con mất ăn mất ngủ vì nghĩ mình ăn chơi lây bệnh cho vợ mình. Lương tâm con bị cắn vọt. Có nhiều lúc con nghĩ đến chuyện tự sát và lâm vào bệnh trầm cảm. Nhưng Chúa luôn bên con an ủi và gìn giữ con. Chúa đã chỉ dẫn con đến với Lòng Chúa Thương Xót và đến với Giáo Điểm Tin Mừng. Con tìm trên mạng và đã

nhấn tin xin cha và cộng đoàn cầu nguyện. Cha đã nhấn tin trả lời: con cứ yên tâm, cha và cộng đoàn sẽ hiệp ý cầu nguyện cho lúc 3 giờ chiều.

Sau khi nhận được tin nhấn trả lời của cha qua email, lòng con vui mừng vì con tin chắc cả gia đình con sẽ được Chúa chữa lành. Con chạy xe tìm đến Giáo Điểm Tin Mừng xin khẩn, cầu nguyện và được cha đặt tay. Ra về con lúc này không suy nghĩ tiêu cực nữa. Nhớ lời dặn của cha, mỗi ngày lúc 3 giờ chiều hiệp ý cầu nguyện. Con cứ cầu nguyện và khuyên vợ con đến Giáo Điểm Tin Mừng. Lúc đầu vợ con nói xa quá không chịu đi, nhưng con cầu nguyện cùng Chúa cho vợ con chịu đi, rồi một ngày vợ con đồng ý đi.

Con lấy xe honda chở vợ con con đến Giáo Điểm Tin Mừng để xin cha đặt tay. Hai vợ chồng con không ngừng cầu nguyện, không đi thăm khám gì nữa mà tin thác vào Chúa. Còn 2 tháng nữa vợ con sanh, con lại dẫn vợ con qua Giáo Điểm Tin Mừng để cha đặt tay, xin khẩn và cầu nguyện. Con lại lên Pasteur xét nghiệm lần thứ 3, lúc này đã cách khoảng 6 tháng so với xét nghiệm lần 2, con xét nghiệm pcr HIV thì con nhận kết quả vẫn âm tính. Con vui mừng lắm vì con được Chúa gìn giữ.

Ngày 8/3/2018 vợ con đau bụng đi bệnh viện sanh con. Bệnh viện cũng lấy máu vợ con xét nghiệm tổng quát thì vợ con âm tính HIV. Con mừng quá cha ơi! Nhờ hồng ân Thiên Chúa thương cứu chữa cho vợ con. Giờ vợ và con đều khỏe mạnh, Chúa ban cho đứa thứ ba đứa con trai rất kháu khỉnh và khỏe mạnh.

Nhiều lần đến Giáo Điểm Tin Mừng, muốn lên làm chứng nhưng con nhút nhát không dám lên. Hôm nay con viết những dòng chữ làm chứng cho Chúa, đồng thời cảm ơn cha và cộng đoàn lòng thương xót Chúa đã cầu nguyện cho gia đình tội lỗi của con được Chúa chữa lành.

Gia đình con cũng xin Chúa ban cho cha sức khỏe và khôn ngoan để cha hướng dẫn cộng đoàn dân Chúa vững lòng tin vào Chúa, nhiều người quay trở lại với Chúa.

*Trai Hè tình tâm thường niên
của Ban Mục Vụ GDTM, Nhà Bè 24/8/2018

TIẾNG CÒI NGÀY TRẠI

4giờ
sáng giật

mình thức giấc, tôi ngỡ mình vừa nghe thấy tiếng re ré của cái còi ấy. Tiếng còi ám ảnh tôi ngay khi đang ngủ... Vui mình vào chăn, tôi băng quơ với những ý nghĩ mông lung rồi ngủ thiếp đi.

...Gần 5giờ, tiếng còi xuất hiện thật, nó vang lên cùng với tiếng bước chân, tiếng đập cửa: “*Dậy đi! Dậy đi!*”... Chúng tôi trở mình, ngái ngủ, khó chịu bảo nhau “*Còn sớm mà trời oiiii*”... Và rồi tôi chợt giật mình khi nghĩ đến người thổi còi. Người đàn ông dáng người nhỏ nhắn tháo vát, da ngăm đen với đôi mắt kiên định. Cha Long đấy! Là cha, người mà hàng ngày người ta vẫn ùn ùn kéo đến chỉ mong được cha đặt tay cầu nguyện, được nghe giọng nói trầm ấm vững chãi của cha. Người đàn ông ấy đang rảo quanh từng phòng gọi chúng tôi thức dậy lúc 5 giờ sáng. Tôi không biết cha đã ngủ được bao nhiêu tiếng, khi mà tối qua khi chúng tôi về phòng đi ngủ thì cha vẫn còn bận bịu nơi hội trường...

Cha đã ngoài 60, thế mà suốt hai ngày trại vừa rồi tôi quên mất điều đó. Cha tổ chức chương trình trại. Cha quản trò.

Cha dăng lễ. Cha lo nhiều và rất nhiều thứ khác. Cha ăn uống như chúng tôi. Cha đi ngủ muộn hơn chúng tôi. Thế mà sáng cũng như tối, trong tất cả những giờ tập hợp, cha luôn là người đầu tiên, với chiếc còi xám móc vào sợi dây vàng treo nơi cổ, cha đi từng phòng gọi chúng tôi tập hợp. Tôi thậm chí không biết cha đánh răng rửa mặt lúc nào mà lại có thể thật nhanh và thật sớm như thế. Cha luôn là người đã sẵn sàng mọi thứ khi mà những người trẻ chúng tôi còn đang chậm chạp di chuyển tấm thân “đầy nhựa sống” mà than đau nhức. Lòng tôi chột ngưỡng mộ cha một cách lạ lùng.

Tôi biết cha lần đầu khi cha về Giáo Điểm Tin Mừng hơn hai năm trước. Ký ức trong tôi về cha lúc ấy không mấy rõ ràng. Lòng tin tôi chai cứng khi lần đầu tiên nghe những lời chứng của mọi người. Nhưng Chúa thương tôi. Hồi ấy tôi đã tham gia ca đoàn Faustina và vì thế tôi thường đi dăng thánh lễ ở Giáo điểm. Tôi nghe bài giảng của cha đều đặn. Và rồi từ chỗ khó chịu với những tiếng la nạt của cha, khó chịu với những thánh lễ kéo dài hàng giờ đồng hồ, tôi giờ đây thấy mình say sưa và thỏa mãn khi ngồi nghe cha giảng, thấy lòng vui sướng hân hoan khi nghe những lời chứng hồn nhiên và xác tín của bà con giáo dân. Cha ngẫu thật đấy! Tôi từng rất khó chịu những lúc cha la nạt bất thành linh. Nhưng giờ bỗng những lời la rầy của cha cũng trở nên dễ thương làm sao! Người ta nói đúng, “yêu nhau yêu cả đường đi”. Tôi từng không hiểu cha. Bây giờ tôi cũng không hiểu cha. Nhưng tôi đã yêu những điều cha đã và đang làm vì Chúa. Tôi không biết tại sao một con người bình thường như cha lại có sức mạnh bền bỉ và tuyệt vời đến vậy. Tôi không tin một con người bình thường lại có thể lôi cuốn hàng nghìn người kéo đến với Chúa mỗi ngày như thế. Tôi cũng không tin một con người bình thường lại có thể giảng Lòng Chúa Thương Xót một cách trôi chảy, rành mạch, cuốn hút và đầy tự tin như cha. Không một giấy mực nào có thể ghi lại hết những lời giảng của cha, chỉ có

on Chúa soi sáng và cho Lời phát ra từ miệng cha, thì cha mới có thể nói nhiều và nói hay đến vậy. Sức mạnh và sự khôn ngoan nơi cha là một minh chứng hùng hồn cho quyền năng Chúa mà tôi có thể cảm nghiệm được phần nào, nhất là sau hai ngày trại tĩnh tâm vừa qua, khi tôi được gần cha nhiều hơn và chứng kiến những sinh hoạt, ăn uống vô cùng bình thường của cha. Nơi cha mọi thứ đều bình thường, chỉ có sức mạnh và quyền năng Chúa được tỏ hiện một cách thật lạ thường!

Tôi đặc biệt ấn tượng với cách nhìn của cha về các trò chơi dân gian mà chúng tôi chơi trong hai ngày trại. Các trò kéo co, nhảy bao bố, kệp bong bóng,... đều mang đậm những bài học cuộc sống qua lời giảng của cha. Tôi nhận ra rằng mọi chuyện trong cuộc đời mình, dù là những việc rất nhỏ, cũng chứa đựng một ý nghĩa nhất định nếu chúng ta biết nhìn nhận nó dưới ánh sáng của tình yêu Chúa. Bờ biển xanh Vũng Tàu ngày hôm ấy được cha sánh ví với sự mệnh mông bao lao của đại dương Lòng Chúa Thương Xót. Chú cá đuối cần ta bị thương cũng biểu trưng cho những thử thách chúng ta sẽ gặp phải khi chìm mình vào đại dương Thương Xót của Ngài. Nước Trời gần bên tôi lắm. Nước Trời là cảm giác hạnh phúc và bình an khi tôi thấy mình được nhận chìm trong tình Chúa xót thương. Tôi đã, đang và sẽ sống với sức mạnh tình yêu mà Chúa luôn tuôn đổ trên tôi từ thuở còn bé thơ.

... Tôi bỗng thấy nhớ nụ cười và cái vẫy chào thân thiết của cha khi xe chúng tôi chuẩn bị lăn bánh. Hơn bao giờ hết tôi thấy cha thật gần gũi, giản dị và dễ gần. Và tôi biết mình yêu quý cha, người đàn ông đeo chiếc còi xám thối những hồi còi “re re” đánh thức giấc ngủ ngon mơ của chúng tôi sáng sớm hôm ấy.

Anh Chi
Ca Đoàn Faustina-GDTM

*Chuyên chưa kể nơi Giáo Điểm

CHIẾC ĐÀI KỲ DIỆU - NHÃN HIỆU LCTX

Một ngày cuối tháng 8/2018, con đến nhà một anh bạn đồng nghiệp cũ để bàn công việc làm ăn. Khi đang ngồi đợi ở phòng khách, thấy anh từ trên tầng 2 bước xuống, con thật bất ngờ, vì trước mắt con, một thân hình gầy guộc với bước đi chậm chạp. Con hỏi dạo này anh làm sao mà mệt mỏi thế. Anh cho biết bị ung thư trực tràng giai đoạn cuối. Nghe xong con cảm thấy ớn lạnh, vì căn bệnh ung thư chưa có phương thuốc nào chữa được.

Thấy anh đang đứng trước nguy cơ bệnh ung thư đang tước dần đi sự sống. Con đã kể cho anh nghe về chuyến đi của chúng con 7 ngày 6 đêm đến Giáo Điểm Tin Mừng huyện Nhà Bè –Sài Gòn. Chúng con đã chứng kiến mỗi ngày có hàng ngàn người đến nơi đây cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót. Những người bệnh nan y, những người nghiện xì ke ma túy, những người đang đau đớn cả thể xác và tâm hồn mà trần gian không phương thuốc nào chữa được, nhưng khi tới nơi đây, cùng với cộng đoàn cầu nguyện trước Chúa Giêsu Thánh Thể và tham dự Thánh Lễ, khi ra về ai cũng vui sướng vì mỗi người đều nhận được ơn Chúa

ban. Người thì khỏi bệnh thể xác, người thì được biến đổi về tâm hồn. Đặc biệt trong Thánh Lễ có những người lên làm chứng về ơn mà họ nhận được từ Thiên Chúa. Nghe các nhân chứng mà con kể khi chính mắt và tai con chứng kiến, anh rất hào hứng và ao ước được vào GĐTM.

Kết thúc câu chuyện con nói về cái đài có 300 bài giảng về LCTX, cùng các chứng nhân đã được Chúa chữa lành. Con hứa sẽ tặng anh một cái đài LCTX để anh nghe. Ngay đêm hôm đó anh đã nhận được đài LCTX. Anh rất vui và cảm động.

Sau vài ngày nghe những bài giảng của cha và các nhân chứng, anh đã gọi điện cho con. Qua hội thoại, anh bày tỏ cảm xúc vui sướng về nhận biết có Thiên Chúa quyền năng và xin số điện thoại của cha Long. Anh vừa nghe đài vừa nhắn tin cho cha hàng ngày cho đến khi nhận được hồi âm của cha. Thấy anh có lòng tin, con đã chia sẻ về đạo Công Giáo, giáo lý, Kinh Thánh, các Bí Tích...

Cứ như vậy, hàng ngày con gọi điện thăm hỏi. Con cũng nhờ các anh chị trong Tông Đoàn Gioan-Phao Lô đến hỏi thăm chăm sóc và cầu nguyện LCTX tại nhà cho anh. Nhờ ơn Chúa Thánh Thần soi sáng và thúc đẩy, ngày 14/9/2018 anh và vợ của anh đã quyết định theo Chúa.

Chúng con đã trình cha Tư ở Dòng Chúa Cứu Thế về trường hợp vợ chồng anh. Vào sáng thứ sáu ngày 21/9/2018 cha Tư cùng các anh chị và các cháu trong tông đoàn Gioan-Phao Lô đến rất đông để hiệp thông cầu nguyện. Trước khi ban bí tích, cha Tư đã kiểm tra đức tin cơ bản của anh, rồi ban các bí tích Rửa Tội, Thêm Sức, và Mình Thánh Chúa cho anh. Vợ anh cũng muốn lãnh nhận bí tích, nhưng cha Tư hướng dẫn cho chị ấy phải học giáo lý và lãnh nhận sau.

Khởi đầu từ chiếc đài LCTX với những bài giảng kỳ diệu và nhân chứng hùng hồn từ ngày 27/8/2018 đến 14/9/2018 đã biến đổi một con người từ chỗ chưa biết Chúa đến tín thác vào Chúa hoàn toàn. Khi cơn đau và sự mệt mỏi hành hạ thân xác anh, trong tiếng nói rời rạc đứt quãng, con nghe thấy anh kêu: "Xin Chúa cứu con"

Tên của anh là Phêrô Lương Văn Quý (70 tuổi), ở nhà số 28 Ngõ 90 - Yên Lạc - Kim Ngưu - Hà Nội.

Khi cha đọc lá thư con vừa gửi, cũng là lúc anh Phêrô Lương Văn Quý đã được Chúa gọi về trong bình an

9 giờ sáng, con tới bệnh viện thăm anh. Sức khỏe của anh đã cạn kiệt, anh nói ồ ề không nghe rõ, nhưng vẫn rất tỉnh táo. Khi con lại gần giường bệnh, anh cố gắng giơ tay phải lên để bắt tay. Con vạch dấu thánh giá lên trán và ngực của anh, động viên anh vững lòng cậy trông vào Chúa. Anh gật đầu mấy lần liên tục tỏ ra sự tín thác. Chờ các nhân viên y tế làm nhiệm vụ xong, ra khỏi phòng, con và vợ anh ấy đã dâng lên Chúa một chuỗi 50 LCTX. Anh từ từ trút hơi thở cuối cùng vào hồi 10h35 sáng 24/9/2018, trong lời cầu Giêsu -Maria-Giuse con xin phó linh hồn trong tay ba đấng. Thế rồi thấy anh hơi rướn mình lên chào trần gian bằng cái nấc cuối cùng trong tiếng thều thào: "Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!"

Anh đã ra đi bình an trong Lòng Chúa Thương Xót, tay vẫn còn ôm chặt chiếc đài kỳ diệu, nhãn hiệu LCTX...

*Con Micae Vũ văn Minh
giáo họ Trạch Lôi - xứ Bách Lộc, GP Hưng Hóa
hoangminh67896789@gmail.com*

*Lễ Kính Các Thánh 1-11

LÁ THU' GỬI CÁC THÁNH

Kính thưa chư thánh,

Trong tình **“hiệp thông giữa các thánh”**, mà **“các thánh”** đây gồm tất cả những người mang danh Kitô hữu, kể còn sống cũng như kẻ đã qua đời, chứ không phải chỉ là những vị đã được Giáo Hội tuyên phong. Con xin kể cho chư vị nghe những câu chuyện thế gian đối xử với nhau khi còn sống và lúc qua đời nhé.

Trong một xóm nọ, có anh chàng “ba trợn” phá làng phá xóm, trộm cắp hút sách, đủ món ăn chơi, ai cũng ngăn anh ta. Bữa kia anh đi nhậu về chạy xe ẩu tông vào xe khách, nhiều người bị thương, còn anh sau mấy ngày nằm cấp cứu thì qua đời. Nghe tin, mọi người thở phào nhẹ nhõm! Thế nhưng khi đến phúng điếu, dù nhà anh ta nghèo lắm, thay vì gởi tiền chia sẻ, bà con trong xóm cũng cố mua cho được một vòng hoa tươi với hàng chữ “vô cùng thương tiếc”!

Còn nhiều chuyện tương tự như vậy nữa chư vị ạ. Những chuyện **“cười ra nước mắt”**. Trong một gia đình, khi cha mẹ còn sống, con cái bất hiếu, đối xử tệ bạc, chỉ mong cha mẹ qua đời để thừa hưởng gia tài. Trong một cộng đoàn, anh chị em tu sĩ sống thiếu tình bác ái, không quan tâm đến

nhau, đổ kỵ, ganh tị, chỉ muốn loại trừ nhau. Trong một giáo xứ, có những con chiên chống đối tìm mọi cách triệt hạ cha xứ... Đến khi những người bị đối xử tệ bạc, bị chống đối, bị loại trừ, được Chúa gọi về, lúc đó những người sống cũng vẫn tổ chức tang lễ linh đình kèn trống sục sùi khóc lóc với vòng hoa “vô cùng thương tiếc”.

Chư vị có thấy buồn cười không ? Lúc sống đối xử với nhau không ra gì, chẳng muốn nhìn mặt nhau. Ấy thế mà khi người ta nằm xuống, vòng hoa lại ghi chữ **“vô cùng thương tiếc”**. Có thương đâu mà tiếc? Tiếc cái nỗi gì? Không thương thật làm sao xúc động mà khóc được, cho nên phải thuê kèn trống âm ỉ ti tê rên rĩ làm lỗi xóm mất ngủ. Thậm chí thuê cả đám khóc mướn đến chảy dùm cho những giọt nước mắt cá sấu nữa! Hóa ra những vòng hoa phúng điếu, kèn trống cờ quạt, chỉ mang tính nghi lễ, tính hình thức mà thôi, chẳng nói lên được

điều gì chân thật trong đám tang. Những vòng hoa (có *đám tang của một ông cố ở miền tây tổng kết được 417 vòng hoa!*), liền tưởng đó nếu **“quy thành thóc”** cũng cứu đói được biết bao gia đình nghèo không có cơm ăn, hay giúp cho bao nhiêu em mồ côi thất học có điều kiện đến trường. Sao không có cái nhìn thực tế để có những hành động bác ái thiết thực như vậy nhỉ ? Có lẽ đó mới là lời cầu nguyện đẹp nhất và có ý nghĩa nhất dành cho người vừa nằm xuống. Chư vị có đồng ý với con điều này không?

Lúc nằm xuống lìa cõi đời này, chư vị có cần con cháu mình tổ chức linh đình tốn kém như vậy không? Thậm chí sau đám tang còn mang nợ nữa. Chư vị có thể **“mỉm cười nơi chín suối”** khi người thân của mình đổ ra cả trăm triệu vòng hoa phúng điếu cho người chết, trong khi còn biết bao người đang sống dở chết dở vì nghèo đói bệnh tật không ?

Mầu nhiệm “*các thánh cùng thông công*” là sự hiệp thông giữa 3 thành phần : chư vị là những người đã chiến thắng đang hưởng hạnh phúc thiên đàng, những người qua đời còn đang được thanh luyện nơi luyện ngục, và chúng con những người còn đang chiến đấu tại trần thế.

Trong mọi thánh lễ, chúng con cũng đều hiệp thông với triều thần thiên quốc, với các thánh, với những anh chị em tín hữu còn sống cũng như đã qua đời. Do đó làm gì có “linh hồn mò côi” không được ai nhớ đến, mà cũng chẳng cần thiết phải rao từng tên linh hồn xin lễ hôm đó. Tấm lòng của mình, ý nguyện của mình, Chúa biết mà, phải không chư vị ? Tội nghiệp nhiều linh mục bị mắng vồn vì quên đọc hoặc sót tên linh hồn người nhà xin lễ hôm đó. Linh mục cũng là con người nên có thể quên, nhưng Chúa thông biết mọi sự. Chúa đâu có quên, đâu có lộn đâu mà sợ!

Con nói điều này chư vị thấy đúng không nhé. Không phải chỉ có các vị đã được Giáo Hội tôn phong và ghi trong sổ các thánh mới là thánh, còn những người khác thì không. Bởi vì, trong Nước Chúa không chỉ có những vị thánh được tôn phong, vì như sách Khải Huyền mô tả : “*Tôi thấy một đoàn người thật đông không tài nào đếm nổi, thuộc mọi dân, mọi chi tộc, mọi nước và mọi ngôn ngữ*” (Kh 7,9). Trong đó, tổ tiên ông bà cha mẹ bạn hữu chúng con đã qua đời cũng là “thánh”, bởi vì họ cũng thuộc về Chúa Kitô, dù rằng còn đang được thanh luyện. Và chúng con những người đang sống trên trần gian, mặc dầu còn đang phải chiến đấu và còn mang tội trong mình, nhưng cũng được gọi là “thánh”, vì thuộc về Chúa Kitô. Con thấy đặc tính này có ngay từ đầu trong ý thức của các Kitô hữu tiên khởi (Cv 9,13.32.41; Rm 8,27; 1 Cr 6,1)

Thưa chú vị,

Con vẫn luôn thắc mắc. Trong Kinh Tin Kính, chúng con tuyên xưng “Giáo Hội Công Giáo thánh thiện”. Nhưng trong thực tế con thấy làm sao Giáo Hội thánh thiện được khi gồm toàn những phạm nhân, những con người tội lỗi, cho dù là giáo dân, tu sĩ, linh mục, giám mục, hồng y, và ngay cả Giáo Hoàng đi nữa. Khi phóng viên hỏi thẳng Đức Giáo Hoàng Phanxicô rằng: "Jorge Mario Bergoglio là ai?" Ngài gật đầu và trả lời rằng: "Tôi là một tội nhân. Đó là một định nghĩa chính xác nhất. Nó không phải là một lời nói bóng gió, một thứ văn chương. Tôi là một tội nhân, nhưng tôi tin vào tình thương vô biên và nhẫn nại của Đức Giêsu Kitô". ĐTC chia sẻ kinh nghiệm của mình : "Qua giòng thời gian tôi đã học được nhiều điều. Chúa gia tăng sự hiểu biết trong vấn đề quản trị qua các lỗi lầm và tội lỗi của tôi".

Ồ, thưa chú thánh, con xin lỗi, nếu tất cả đều là

tội nhân, như thế thì làm sao Giáo Hội có thể là thánh thiện được?

Tạ ơn Chúa đã cho con tìm được lời giải thích thỏa đáng. Trong buổi tiếp kiến chung sáng thứ tư 02-10-2013 với hơn 50 ngàn tín hữu hành hương về Rôma, ĐTC Phanxicô đã cho con hiểu rõ Giáo Hội thánh thiện theo nghĩa nào, và ơn gọi nên thánh của tất cả các tín hữu chúng con ra sao.

“Giáo Hội là thánh thiện vì xuất phát từ Thiên Chúa là Đấng Thánh. Chúa trung tín với Giáo Hội và không bỏ mặc Giáo Hội cho quyền lực của sự chết và sự ác (Mt 16,18). Giáo Hội là thánh thiện vì Chúa Giêsu Kitô, Đấng Thánh của Thiên Chúa (Mc 1,24) kết hiệp với Giáo Hội một cách không thể tách rời (Mt 28,20). Giáo Hội là thánh vì được Chúa Thánh Linh hướng dẫn. Ngài thanh tẩy, biến đổi, canh tân Giáo Hội. Giáo Hội thánh thiện không phải vì công trạng của chúng ta, nhưng vì Thiên Chúa làm cho Giáo

Hội nên thánh. Đó là hoa trái của Thánh Linh và các hồng ân của Chúa. Không phải chúng ta làm cho Giáo Hội thánh thiện, nhưng là Thiên Chúa, là Chúa Thánh Linh, trong tình thương, Ngài làm cho Giáo Hội thánh thiện.”

Thế là quá rõ khi ĐTC cho thấy chúng con ở trong Giáo Hội gồm những con người tội lỗi nhưng được kêu gọi để cho mình được Thiên Chúa biến đổi, canh tân và thánh hóa. Do đó không phải tự bản thân hay công lao của chúng con làm cho Giáo Hội thánh thiện, mà chính là nhờ công lao của Chúa Giêsu chết trên Thánh Giá. Chúng con chẳng có gì để mà vinh vang kể công kể lênh với Thiên Chúa cũng như với anh em, chẳng có gì đáng để được kể lễ công đức khi nằm xuống với vòng hoa liễn trướng kèn trống linh đình.

Thế nhưng thưa chư vị, bản thân con là một kẻ tội lỗi khốn nạn, làm sao con có thể là thành phần của Giáo

Hội thánh thiện được? Giáo hội có đón nhận con không? Con có bị loại trừ không?

ĐTC đã cho con câu trả lời hết sức có lý có tình :

“Chúa muốn chúng ta là thành phần của một Giáo Hội biết mở rộng vòng tay đón nhận mọi người. Giáo Hội không phải là căn nhà của vài người, nhưng là nhà của mọi người, trong đó tất cả đều có thể được đổi mới, biến đổi, thánh hóa bằng tình yêu Chúa, người mạnh nhất cũng như người yếu nhất, người tội lỗi, dửng dưng, người cảm thấy thất vọng và lạc loài. Giáo Hội trao tặng tất cả mọi người cơ hội tiến bước trên con đường thánh thiện, là con đường của tín hữu Kitô. Giáo Hội làm cho chúng ta gặp gỡ Chúa Giêsu Kitô trong các bí tích, nhất là trong bí tích Giải Tội và Thánh Thể. Giáo Hội thông truyền cho chúng ta Lời Chúa, làm cho chúng ta sống trong tình bác ái, trong tình thương của Thiên Chúa đối với mọi người.”

Thưa chú thánh,

Con thấy an tâm rồi, dù con có lỗi lầm nặng nề, bị anh em khinh bỉ kết án loại trừ, bị mọi người cười chê thì vẫn còn có lòng thương xót của Chúa chở che con như chính ĐTC đã xác tín rằng Thiên Chúa ở nơi “hết mọi cuộc sống của con người”. Thiên Chúa ở nơi “cuộc sống của hết mọi người”. Cho dù đời sống của một người nào đó có trở thành thảm họa, cho dù nó có bị hủy hoại bởi các thứ trụy lạc, nghiện hút hoặc bất cứ sự gì khác - Thiên Chúa vẫn ở nơi cuộc sống của con người này. Chúng ta cần phải cố gắng tìm kiếm Thiên Chúa nơi “hết mọi cuộc sống của con người”. Cho dù cuộc sống của một người nào đó là một mảnh đất đầy gai góc và cỏ lùng chẳng nữa, thì bao giờ cũng vẫn còn một chỗ nào đó cho hạt giống tốt có thể mọc lên".

Sau đó ĐTC mời gọi chúng con tự hỏi lòng mình là chúng con có để cho mình

được thánh hóa không. Chúng con có phải là một Giáo Hội mở rộng vòng tay đón nhận những người tội lỗi hay là một Giáo Hội khép kín vào mình. Chúng con có phải là một Giáo Hội trong đó người ta sống tình thương của Thiên Chúa, trong đó có sự quan tâm đối với tha nhân, trong đó mọi người cầu nguyện cho nhau không.

Con thật thấy xấu hổ khi câu trả lời từ chính lòng con đều là những câu phủ định. Chính con đã làm méo mó hoen mờ khuôn mặt thánh thiện của giáo hội rồi ngòai đó than trách giáo hội không...thánh! Chính con không sống thánh mà cứ đòi hỏi người khác phải thánh, nghĩa là sao?

Theo ĐTC, nếu con cho rằng Giáo Hội chỉ là của những người tinh tuyền, thánh thiện còn những người khác cần phải gạt bỏ thì đó là một sự rối đạo. Tuy Giáo Hội là thánh thiện, nhưng không khước từ mà đón nhận người tội lỗi. Giáo Hội kêu gọi chúng con hãy để cho lòng

xót thương của Chúa áp ủ. Chúa không phải là một quan án không biết thương xót nhưng luôn trao tặng cho chúng con cơ hội để gặp gỡ Chúa và tiến bước về sự thánh thiện.

Lạ thật chứ vị ạ. Chúa của con là như thế, nhưng con của Chúa lại khác xa. Con thấy mình **“còn xa Nước Thiên Chúa”** lắm lắm. Con chẳng giống Chúa tí nào. Con xét đoán và kết án anh em thay vì bênh vực che chở. Con thẳng tay loại trừ anh em không thương tiếc thay vì cho anh em “cơ hội”. Con cản trở chặn mọi ngã đường tiến thân của anh em thay vì để anh em tiến bước. Con tự **“phong thánh”** cho mình khi lấy mình là chuẩn mực và bắt ép anh em cũng phải sống theo **“tiêu chuẩn thánh thiện chủ quan”** của con. Không nghĩ, không sống giống con là...không thánh thiện gì cả!

Chư vị ở trên thiên đàng cũng đâu phải đúc khuôn giống hệt nhau. Mỗi thánh một vẻ. Mỗi thánh có

đặc sủng, có một quá khứ, trời trang về một nhân đức và lãnh nhận một sứ vụ riêng. Đâu ai giống ai, mặc dầu đều là thánh!

Chính ĐTC cũng khẳng định: *“Trong các mối liên hệ toàn cầu chẳng những cần phải biết nhau hơn, mà còn cần phải nhận biết những gì Thần Linh gieo nơi ai khác như là một tặng ân cho chúng ta nữa... Chúng ta cần phải tiến bước với những khác biệt của chúng ta: không còn cách nào khác để trở nên một. Đó là đường lối của Chúa Giêsu... Can thiệp vào đời sống thiêng liêng của người khác là không thể... Mỗi người chúng ta có ý tưởng của mình đối với những gì liên quan đến điều thiện và điều ác, và chúng ta phải chọn làm theo điều thiện và chống lại điều ác theo quan niệm của mình.”*

Khi còn sống trên dương thế, chư vị cũng có những khác biệt, mỗi vị được mời gọi làm ngôn sứ và sống theo đặc sủng của mình. Ai

được Chúa ban đặc sủng và sống ngôn sứ mà không gặp thử thách, không bị bách hại, có khi bởi chính người trong nhà mình.

Thánh Gioan Vianney được Chúa ban cho đặc ân thấu suốt các linh hồn, giảng dạy, làm phép lạ, nhưng cũng chịu nhiều đau khổ do ma quỷ quấy phá : *“Cha đã chịu đau khổ trong 5 năm trời. Cha bị vu khống, bị chống đối, bị nhục mạ. Cha đã vác thánh giá! Cha vác hấu như hơn cả sức cha có thể vác!”*

Thánh nữ Faustina được Chúa chọn làm tông đồ của Lòng Thương Xót, thường được xuất thần, được Chúa hiện ra nhưng đã phải chịu rất nhiều đau khổ vì các bề trên và chị em hiểu lầm kinh nghiệm thăng tiến trên đường thiêng liêng của chị. Suốt một thời gian dài, người ta coi chị như kẻ bị quỷ ám, trông rất thê lương, đến các bề trên cũng phải đề phòng, *“không thể nào Thiên Chúa lại thông hiệp với các thụ tạo của Người như vậy được. Nay chị, tôi cảm thấy sợ hãi*

cho chị. Không biết đây là loại ảo tưởng nào”. Chính Faustina cũng hồ nghi và hỏi Chúa : *“Lạy Chúa Giêsu, con sợ Chúa quá. Liệu Chúa có phải là một dạng hồn ma hay không ?”* Mẹ bề trên Michael nói với Faustina : *“Này chị, trên đường đi của chị, những đau khổ trôi lên từ lòng đất. Tôi nhìn chị như một nạn nhân bị đóng đinh. Nhưng tôi thấy Chúa Giêsu có nhúng tay trong vụ này. Chị hãy trung thành với Người.”*

(NK, 149)

Ngày hôm nay, con cũng nghe ĐTC nói: *“Một người tu sĩ không bao giờ được bỏ qua tính chất ngôn sứ. Điều ấy không có nghĩa là chống lại yếu tố phẩm trật của Giáo Hội, mặc dù phẩm trật hành ngôn sứ và cơ cấu phẩm trật không trùng hợp với nhau... Là thành phần ngôn sứ đôi khi bao hàm việc gây sóng gió. Tôi không biết phải nói thế nào... Việc ngôn sứ gây ra tiếng vang động, náo động, có người nói là*

'một thứ ào ạt'. Thế nhưng trong thực tế, đặc sủng của thành phần tu sĩ giống như men: việc ngôn sứ là những gì loan báo tinh thần của Phúc Âm".

Con thấy việc loan báo Tin Mừng ngày nay hiệu quả nhất là thực hành lòng thương xót, là chữa lành. Điều mà Giáo Hội cần nhất ngày nay, theo ĐTC, đó là “khả năng chữa lành các vết thương và sưởi ấm lòng tín hữu. Tôi coi Giáo Hội như là một bệnh viện lưu động sau trận chiến. Thật là vô bổ khi hỏi một người bị thương trầm trọng xem họ có bị cao mỡ và về độ đường trong máu của họ hay chẳng! Bạn cần phải chữa lành cho các vết thương của họ. Sau đó chúng ta mới nói đến bất cứ một cái gì khác...

"Đôi khi Giáo Hội khóa mình vào những điều nhỏ mọn, vào những qui luật ti tiểu. Điều quan trọng nhất đó là lời loan báo tiên khởi: Chúa Giêsu Kitô đã cứu bạn. Các thừa tác viên của Giáo Hội trên hết cần phải là các

thừa tác viên của lòng xót thương... Trong việc thi hành thừa tác mục vụ, chúng ta cần phải hỗ trợ con người và chữa lành thương tích cho họ...

“Tôi mơ tưởng đến một Giáo Hội như là một bà mẹ và là một mục tử. Các thừa tác viên của Giáo Hội cần phải biết xót thương. Các thừa tác viên của Phúc Âm cần phải là người có thể sưởi ấm lòng người. Dân Chúa muốn các vị mục tử chứ không phải hàng giáo sĩ tác hành như thành phần quan lại hay các viên chức chính quyền. Đặc biệt là các vị giám mục cần phải nhẫn nại nâng đỡ những phong trào của Thiên Chúa nơi thành phần dân của các vị, nhờ đó không ai bị loại trừ...

“Chúng ta cần loan báo Phúc Âm ở mọi hang cùng ngõ hẻm, rao giảng tin mừng Nước Trời và chữa lành hết mọi thứ bệnh nạn và thương tích, thậm chí bằng cả việc rao giảng của chúng ta.”

ĐTC còn nhấn mạnh mỗi Kitô hữu được mời gọi nên thánh (*Hiến chế Lumen Gentium*, 39-42). Tuy nhiên sự thánh thiện trước hết không hề tại ở điểm chúng con làm được những việc **“ngoại thường”, “xuất thân”**, nhưng là tín thác hoàn toàn vào Chúa, để cho Chúa hành động, đó là cuộc gặp gỡ giữa sự yếu đuối của con người với sức mạnh của ơn thánh Chúa.

Thưa chư vị,

Con nhớ có vị thánh kia có nói : “Ông kia bà nọ nên thánh được. Tại sao tôi không làm được?” Khi khăn dòng, lúc chịu chức linh mục, con cũng quyết tâm giống vị thánh kia lắm. Thế nhưng theo giòng thời gian, quyết tâm nên thánh cứ bị bào mòn bởi những thử thách, cám dỗ. Khổ nỗi con muốn làm **“thánh sống”** mà con lại không **“sống thánh”**. Con giảng về đức khó nghèo thì dễ, nhưng con lại khó mà...sống nghèo. Con nói về tình yêu thương thì hay lắm,

nhưng con lại yêu thương có điều kiện và chọn lựa. Con chia sẻ về hiệp nhất rất trôi chảy, nhưng con lại hay kéo bè kéo cánh gây chia rẽ. Con suy niệm về bao dung tha thứ không ai bằng, nhưng về mặt thù vật thành kiến đồ kỵ ganh tỵ cũng chẳng ai bằng con!

Đến đây con lại nghe lời ĐTC nhắc nhở trong dịp viếng thăm Assisi nhân Lễ Thánh Phanxicô Khó Khăn 4/10/2013 : *“Giá trị thực sự trong đời sống không phải là giàu sang, không phải là sức mạnh của vũ khí, của vinh quang trần thế, mà là ở lòng khiêm tốn, ở tình xót thương, ở việc tha thứ”*.

Trong cuộc gặp gỡ diễn ra tại phòng gọi là “cởi bỏ”, nơi thánh Phanxicô đã cởi bỏ y phục trả lại cho thân phụ để sống theo lý tưởng thanh bần. ĐTC nhắc nhở con hãy cởi bỏ những thứ phù phiếm trần tục :

"Thật là xấu hổ khi một Kitô hữu, một Kitô hữu thực sự, một linh mục, một nữ tu, một giám mục, một

Hồng Y, hay một Giáo Hoàng lại theo đuổi con đường trần tục, là một con đường giết người. Tinh thần thế gian chỉ dẫn đến chỗ chết! Nó giết chết linh hồn người ta! Nó giết chết con người! Nó giết chết Giáo Hội!

“Ngày nay Giáo Hội phải cởi bỏ một nguy hiểm rất trầm trọng đe dọa mỗi người trong Giáo Hội, đó là tinh thần thế gian. Kitô hữu không thể sống với tinh thần của thế gian. Tinh thần này đưa chúng ta đến chỗ háo danh, quyền lực, hà hiếp, kiêu ngạo. Đó là một thứ ngẫu tượng chứ không phải là Thiên Chúa, và tội thờ ngẫu tượng là tội nặng nhất! Tất cả chúng ta đều phải cởi bỏ tinh thần thế tục, vì nó trái ngược với tinh thần các Mối Phúc, và đối kháng với tinh thần của Chúa Giêsu.”

Quả thật là như thế. Càng nhiều tuổi đời, càng cao tuổi tu, con càng thấy mình bị **“nhiễm mùi trần tục”** quá nhiều. Tưởng rằng đi tu là thoát tục, là **“sống**

giữa thế gian nhưng không thuộc về thế gian”. Nhưng qua cách sống, cách ứng xử của con với anh em, đặt mình trước mặt Chúa, con thấy nó còn tệ hơn cả người thế gian nữa!

Muốn làm thánh mà con **“ngại khó, sợ khổ, ngại gió, e mù sương”**. Con chỉ muốn làm **“thánh thoát”**. “Thánh” đặt trên ngại để cho người ta cúi mình phủ phục tung hô cờ quạt kèn trống. “Thánh” ngồi ngất ngưỡng trên cao chỉ tay năm ngón, đến để **“được phục vụ”** chứ không phải **“đi phục vụ”**. “Thánh” chỉ muốn có hào quang trên đầu sáng chói mà né tránh thập giá và mào gai. ĐTC nói **“làm như thế, chúng ta sẽ trở thành những Kitô hữu của tiệm bánh ngọt, như những chiếc bánh ngọt thật đẹp, nhưng không phải là Kitô hữu đích thực.”**

Thưa chú vị,

Có bạn nói với con : **“Nếu làm thánh mà chỉ đi làm công tác bác ái xã hội cứu giúp người nghèo thì tôi**

làm được, nhưng khó nhất là phải tha thứ cho kẻ thù ghét mình, phải sống chung với những người không ưa không thích mình, phải hòa hợp với những người trái tính trái nết với mình. Khó quá! Chỉ có thánh mới làm được thôi!”

Con chưa biết nói lại thế nào thì trong cuộc viếng thăm Vương cung thánh đường thánh nữ Clara, ĐTC nhắc nhở các đan sĩ cách sống nhân bản xuất phát từ việc nhận biết Chúa Giêsu :

"Khi chị em bước vào cuộc hành trình suy niệm về Chúa Giêsu Kitô, cầu nguyện và sám hối với Ngài, lòng nhân bản của chị em phải phát triển. Nữ tu dòng kín được mời gọi là con người với lòng nhân bản tuyệt vời. Một tấm lòng nhân bản như Giáo Hội Mẹ chúng ta. Làm thế nào để một nữ tu thể hiện lòng nhân bản của mình ? Thông qua niềm vui, và ngày càng hân hoan hơn nữa! Tôi thật buồn khi nhìn thấy các nữ tu với khuôn mặt buồn rười rượi. Họ có thể mỉm cười, nhưng đó là một nụ

cười giả tạo như những nụ cười của một tiếp viên hàng không. Không! Chị em hãy cho thấy nụ cười hân hoan đến từ niềm vui nội tâm."

Tiếp đến ĐTC kêu gọi các nữ tu hãy chăm sóc cho đời sống cộng đoàn, bắt chấp những thách đố ngày nay : *"Hãy tha thứ, hãy cho thấy sự kiên nhẫn. Thật không phải dễ dàng sống trong một cộng đoàn... Hãy nâng niu tình bạn và tình yêu mến nhau. Một tu viện không phải là một luyện ngục, nó phải là một gia đình."*

Bây giờ con hiểu rồi. Trước khi làm thánh thì hãy làm người cho đúng nghĩa của một con người, như lời chúc tết của một thi sĩ nào đó:

"Chúc cho hết tất cả mọi người, Vua quan sĩ thứ người trong nước, Ăn ở sao cho ra cái giống người!"

Làm người sống tử tế trong cõi đời ô trọc này như bông sen ở giữa bùn mà không hôi tanh mùi bùn. Dù tu hay không tu cũng phải có được cái “chân tu” này. Hãy

sống và cư xử với nhau như những con người và hơn thế nữa là như những người con cái của Thiên Chúa, đó là con đang “sống thánh giữa đời”, đúng thế không?

Kính xin chư vị cùng đưa con tội lỗi này, hiệp với ý nguyện cầu của vị cha chung của Giáo Hội Công Giáo :

"Xin cho Giáo Hội trở thành một "Giáo Hội cầu nguyện và sám hối", "giải thoát khỏi sự thờ ngẫu tượng của hiện tại" cùng với những chủ chăn "thoát vòng kìm tỏa của sự ù lì lười biếng, tinh thần nhỏ nhen đê tiện, chủ bại", giải thoát khỏi "buồn thảm, mất kiên nhẫn, xơ

cứng" nhưng "hội nhập" và tràn đầy "lòng xót thương". Như thế chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui của một Giáo hội phục vụ, khiêm tốn và trong tình huynh đệ..."

Và “Hôm nay, chúng ta xin ơn Chúa cho tất cả mọi Kitô hữu. Chớ gì Chúa ban cho tất cả chúng ta lòng can đảm để tước lột bản thân chúng ta, không phải chỉ những gì nhỏ mọn mà tinh thần thể tục là thứ phong hủy, là thứ ung thư của xã hội chúng ta! Nó là thứ ung thư đối với mạc khải của Thiên Chúa. Tinh thần thể tục là kẻ thù của Chúa Giêsu! Tôi xin Chúa ơn tước lột chúng ta khỏi tinh thần thể tục này”.

Im. Giuse Trần Đình Long
Giáo Điểm Tin Mừng- Nhà Bè

*Chuyên Giáo Điểm

Nơi Chúa chọn?

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT tại giáo hội Việt Nam đã mau chóng được đón nhận trong tin yêu và vâng phục hết sức mạnh mẽ qua các linh mục nhiệt thành yêu mến Chúa. Các Ngài đã mau chóng chuyển dịch, in ấn và phổ biến rộng rãi đến với khắp các giáo xứ. Trong số các linh mục nhiệt thành đó, có cha Giuse Trần Đình Long là người được Chúa tuyển chọn cách riêng, và kèm theo đó là Đặc Sủng mà cha nhận được nơi LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT.

Điều này đã được chứng tỏ qua các chứng nhân, và qua việc rất đông dân chúng kéo đến Giáo Điểm Tin Mừng ngày một đông. Cũng chính vì ĐẶC SỦNG này mà cha ấy đã phải gánh chịu bao đau khổ như Chúa Giêsu đã gánh chịu, đó là : **“Họ sẽ ghét các con vì họ đã ghét Thầy trước”**. Chúa Giêsu đã bị người ta ganh ghét đến nỗi muốn xô Người xuống vực, nhưng Người đã băng qua giữa họ mà đi. **“Học trò thì không thể hơn Thầy được...”** Tất cả chúng ta, là môn đệ của Chúa thì cũng đều phải chịu đau khổ như Chúa đã gánh chịu. Nhưng vì là việc của Thiên Chúa thì không có gì có thể ngăn cản được. Bị người ta xua đuổi, Chúa Giêsu đã lánh sang thành khác để rao giảng Tin Mừng. Giáo Phận Sài Gòn đã được Chúa gọi đến một Chủ Chăn là Đức cố Tổng Giám Mục Phaolô. Sau khi củng cố mọi sự thì

việc đầu tiên mà Chúa Thánh Thần muốn cho Đức Tổng phải thực hiện là tiếp tục cổ võ việc Tôn Sùng LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT.

Mùa chay thánh năm 2016, Đức cố TGM Phaolô đã chính thức bổ nhiệm cha Giuse Trần Đình Long về Giáo Điểm Tin Mừng tại Phú Xuân Nhà Bè, để tiếp tục cổ võ việc Sùng Kính LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT.

Giáo Điểm Tin Mừng khi đó chỉ là một mảnh đất không quá 300 mét vuông, với một căn nhà cấp bốn với diện tích chưa đến 100 mét vuông để làm nơi Thờ Tự, và một khoảng sân bên cạnh. Giáo Điểm Tin Mừng nằm lọt thỏm giữa một cánh đồng bị nhiễm phèn nặng, tại xã cuối cùng của huyện Nhà Bè, giáp ranh với tỉnh Long An về phía nam thành phố Saigon, và cách trung tâm thành phố khoảng 30 cây số. Tại đây đã không còn ai muốn sinh sống vì đất nhiễm phèn, trồng lúa cũng không được, mà trồng cây cũng không xong. Họ kéo nhau lên Thành Phố kiếm kế sinh nhai. Xa xa mới có một căn nhà được làm bằng lá dừa nước, một túp lều thì đúng hơn là nhà. Nhưng từ ngày Chúa chọn Giáo Điểm Tin Mừng làm nơi cổ võ và tôn sùng LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT, hôm nay đất Phú Xuân Nhà Bè đã thay da đổi thịt. Dân chúng kéo về sinh sống đông đúc, nô nức chẳng khác nào phố thị phồn vinh.

Việc của Chúa thì không gì có thể ngăn cản được. Đó là điều mà người viết đã nhìn thấy, và dám tin một cách chắc chắn rằng: Giáo Điểm Tin Mừng tại xã Hiệp Phước của huyện Nhà Bè là vùng đất thiêng, có sự hiện diện của Chúa một cách hết sức đặc biệt. Mắt thấy, tai nghe, và đã thường xuyên đến đây, chứng kiến sự lớn lên hàng ngày, đổi mới một cách hết sức lạ lùng đến không thể tin được. Với niềm tin của mình, người viết dám cam đoan cùng mọi người rằng: - Giáo Điểm Tin Mừng là ĐẤT THIÊNG, và sẽ không xa nữa, một khi đã được Thiên Chúa hiện diện ngự trị, thì nơi này sẽ trở thành như nó đáng phải là theo thánh ý của Chúa. Đó chính là ý Chúa muốn, và chỉ như thế mới có thể đáp ứng được nhu cầu cần thiết cho mọi người như hiện nay. Ước tính con số cả ngàn người đến cầu nguyện, cầu Thánh

Thê, lần chuỗi Mân Côi, lần chuỗi Thương Xót và tham dự Thánh Lễ mỗi ngày.

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT đang được chính Thiên Chúa thể hiện trực tiếp cho các tín hữu Việt Nam trong nước, và cho các tín hữu Việt Nam trên toàn thế giới. Đó là cảm nhận của người viết khi chứng kiến những việc Thiên Chúa đã làm. Không riêng gì cho các tín hữu Việt Nam, mà còn cho cả hết những ai thành kính đến cầu khẩn Danh Người. Thiên Chúa đã đụng chạm vào hết những ai đến cầu khẩn Danh Ngài, cả những người không cùng Tôn Giáo. Rất nhiều tín hữu nguội lạnh đã xa lìa Chúa có đến 50 – 60 năm mà nay đã nhận được ơn trở về với LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT. Đây quả là ơn trọng đại đáng mừng nhất cho Giáo Hội Việt Nam. Thật cần và rất cần đến Giáo Quyền, và cả Chính Quyền quan tâm giúp đỡ để cho Danh Chúa ngày một sáng ra như mọi người đọc kinh Lạy Cha trong các Thánh Lễ. Danh Chúa đã và đang sáng tỏ tại Giáo Điểm, còn việc phát triển là do con người cộng tác vào với Chúa.

Chứng kiến các anh chị em từ khắp miền đất nước đến với Giáo Điểm Tin Mừng mà xót xa. Các khách hành hương đến đây rất khổ cực. Ấy vậy mà vì lòng Tín Thác, có những người đã ở lại với LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT cả tháng trời, thậm chí có người đã ở lại vài tháng, cả năm cũng có. Hết tất cả những ai chưa tin hay nghi ngờ việc Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương đang làm thì cố đến thử xem lấy một lần. Hãy tạ Ôn Chúa đã và đang làm cho đất nước Việt Nam, cách riêng cho Giáo Hội Việt Nam chúng ta. Cũng xin mọi người cùng hiệp ý cầu nguyện cho những người đang ngày đêm phục vụ cho Giáo Điểm, nhất là cầu cho sức khỏe của cha phụ trách đang phải nai lưng gánh vác một trọng trách quá lớn lao như vậy... Amen.

Gioan B. Nguyễn Đức Khiêm
Giáo Xứ Tân Lập- GP Saigon 2018

-----VỀ ĐÂY-----

Ai đi đâu đấy dừng chân
Hỏi thăm Giáo Điểm Tin Mừng nơi nao?
Là nơi ơn phúc tuôn trào
Là nơi Chúa đổ dồi dào ơn thiêng.

Nơi này Chúa đã chọn riêng
Một vị mục tử rao truyền Lời Cha
Lòng thương xót Chúa hải hà
Quy tụ con cái gần xa tìm về.

Địa danh Hiệp Phước Nhà Bè
Là nơi thôn dã chẳng hề phồn hoa
Gập ghềnh khúc khuỷu đường xa
Lơ thơ dừa nước nắng pha bụi hồng.

Cha Long đăng ký dẫn thân
Chúa sai đến giảng về lòng xót thương
Giúp cho ai nấy tỏ tường
Mình còn có chốn tựa nương suốt đời.
Một nơi thánh thiện tuyệt vời
Là lòng thương xót Chúa Trời bao dung.
Những ai đau khổ khốn cùng
Những người lầm lỗi mịt mù tương lai

Ăn năn chạy đến cùng Ngài
Tín thác, nhờ Chúa an bài liệu lo.
Những ai tội lỗi dày vò
Nợ nần túng thiếu đói no tinh thần

Về đây, xin hãy về đây
Giêsu Thánh Thể lòng đầy khoan nhân.
Người lương, người giáo xa gần
Vững lòng tín thác, tội dần tiêu tan

Chúa hằng ở với thế gian
Để Ngài chăm sóc, để ban ơn lành.
Giáo Điểm trống trải mong manh
Phúc thay có Chúa nhân lành chở che

Đoàn người muôn nẻo gần xa
Về đây con của một nhà thân thương.
Chúng ta chung một con đường
Con đường về với tình thương Chúa Trời

Cầu xin cha (*Long*) sống vui tươi
Giảng lòng thương xót giúp đời nở hoa!

**góc thơ của cụ Maria Vy Thị Phương Loan
(70 tuổi, GP Xuân Lộc, Đồng Nai)*

*tặng quà trung thu cho các cụ già neo đơn tại Giáo Điểm Tin Mừng

